<u>רשות השידור</u>

<u>פ ר ו ט ו ק ו ל</u>
<u>ישיבת ועד המנהל</u>

<u>יום ראשון, ב' בחשון תשע"ג - 6/10/2013</u>

נוכחים:
<u>חברי הועדה:</u>

אמיר גילת, יו"ר הרשות
אסתי אפלבאום, משנה ליו"ר הרשות
יוני בן מנחם, מנכ"ל
עודד בירגר, משנה למנכ"ל
מיקי מירו, מנהל קול ישראל ברדיו
משה נסטלבאום, מנהל חטיבת החדשות בטלוויזיה
שלמה גנור, מנהל הטלוויזיה בערבית
בילי סגל, מנהלת הארכיון
רפי יהושע, סמנכ"ל טכנולוגיות
יראון רופין, סמנכ"ל משאבי אנוש
עו"ד חנה מצקביץ', יועצת משפטית
עו"ד ליאת בלום, סגנית יועצת משפטית
איתנה גרגור, מבקרת פנים
גאולה אבידן, חברה
יואב הורוביץ, חבר
יעקב נווה, חבר

היו"ר אמיר גילת: כן, בבקשה.

יוני בן מנחם: לפני שמתחילה הישיבה, אני מבקש שתקיים ישיבה סגורה רק עם המנכ"ל, מנהלי המדיה והוועד המנהל. אני רוצה להעלות כמה נושאים עקרוניים.

היו"ר אמיר גילת: את מי אתה רוצה להוציא?

יוני בן מנחם: חוץ ממנהלי המדיה והחדשות, את כולם אם אפשר להוציא.

היו"ר אמיר גילת: באיזה נושא?

יוני בן מנחם: אני רוצה להעלות שורה של נושאים בפני הוועד המנהל, לקבל החלטה על זה עכשיו לפני שמתחילים בישיבה.

היו"ר אמיר גילת: לא, אני לא יודע על מה מדובר.

יוני בן מנחם: אני לא רוצה בפורום הזה.

היו"ר אמיר גילת: אני לא מכיר התנהלות כזאת.

יוני בן מנחם: אני מבקש להעלות את זה לפני שאתה מתחיל את הישיבה.

היו"ר אמיר גילת: אני מתחיל בכל זאת בישיבה, אלא אם כן תגיד לי על מה מדובר. אני לא יודע על מה מדובר.

יוני בן מנחם: אני אסביר את זה. אני מבקש שתוציא את האנשים שלא קשורים.

היו"ר אמיר גילת: אז למה אתה לא מדבר קודם? נדון בזה אחר כך אם נמצא לנכון. למה זה צריך להיות לפני הישיבה?

יוני בן מנחם: כי זה קשור לישיבה.

היו"ר אמיר גילת: טוב.

יוני בן מנחם: זה קשור לישיבה. אני מבקש מהוועד המנהל לפני שאתה מתחיל - - - .

היו"ר אמיר גילת: טוב יוני, אתה מפריע.

<u>יוני בן מנחם:</u> אני לא מפריע, אני מבקש ממך, מבקש מחברי הוועד המנהל, אני פונה אליכם אחד אחד, אסתי, יואב, יעקב, גאולה, זה נושאים שהם קריטיים, קרדינליים, שהם ידונו עכשיו.

<u>גאולה אבידן</u>: אוקי, מה שאני מציעה, יש אמנם את סדר היום, אבל אם המנכ״ל אומר שיש דברים שהם קריטיים - - - .

<u>היו״ר אמיר גילת:</u> בסדר, אז נדון בהם בסוף.

<u>גאולה אבידן:</u> אז לא נדון בסוף.

<u>יוני בן מנחם:</u> לא, הם צריכים להיות בהתחלה.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: אתה, אל תקבע את סדר היום.

<u>יוני בן מנחם</u>: אני מבקש שהוועד המנהל יקבל החלטה.

<u>גאולה אבידן:</u> אני ב-18:30 צריכה לעזוב.

<u>יוני בן מנחם</u>: אם יקבלו את עמדתך - - - .

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: יוני, אל תנהל את הוועד המנהל בבקשה. אני יו״ר הוועד. אני קובע את סדר יומו על פי חוק. אני רוצה לפתוח בנושא הראשון, שזו התכנית האסטרטגית לשנת 2014.

<u>גאולה אבידן</u>: אז אנחנו לא רוצים שתפתח בנושא הראשון ולדבר על 2014. אני רוצה להיות מספיק כנה איתך. אין לי אפילו מושג מה הוא רוצה לומר.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: גם לי לא.

<u>גאולה אבידן</u>: אבל אני חושבת שאם יש משהו שהוא אקוטי ואתה רוצה לדבר על 2014, אז מן הראוי שתשמע אותו. ב-18:30 אני חייבת לעזוב.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: גאולה, הנושא נקרא 2014. אנחנו התכנסנו בפעם האחרונה כשמכתב השרים היה ברקע. בגלל שלא התכנסנו הרבה זמן אני רוצה לחזור טיפה אחורה. הרפורמה הוקפאה, אנחנו יודעים. מכתב השרים, אנחנו יודעים. מה שקרה מאז, ולא נפגשנו מאז לדעתי, זה הקמת ועדת לנדס שהוקמה על ידי השר במטרה להגיש לו כוונות, המלצות לגבי עתידו של השידור הציבורי. לוח הזמנים שהקצה השר לוועדה זה 31 בדצמבר. בהנחה שהוועדה תסיים את עבודתה בזמן ובהנחה שהשר יקרא את הממצאים ב-1 בינואר ויגיע להחלטות ותובנות אם

מישהו צריך, בין אם זה שר האוצר או בין אם זה משרד המשפטים, אם זה הליכי חקיקה וכו' וכו' עד סוף ינואר, בפברואר יתחיל הליך חקיקה, בהנחה שנצטרך חקיקה. הדבר יקח זמן, לפחות 3 חודשים. כל מה שאני אומר זה בתסריט מהיר מהיר. אני לא בטוח שהוועדה תסיים ב-31 בדצמבר. אני לא בטוח שהשרים יגבשו את עמדתם עד סוף ינואר. אני לא בטוח שהליכי חקיקה יסתיימו במאי, אבל גם בהנחה סופר סופר זהירה שזה יקח 3 חודשים בלי בג"צים, בלי בית דין לעבודה, הכנסת בוודאי לא תחליט ב-31 במאי על עתידה של רשות השידור ב-1 ביוני. יתנו איזה חצי שנה להיערכות. כל מה שאני רוצה להגיד הוא שלפי כל תרחיש ריאלי, וזה התובנות של השבועות האחרונים לאור העיכובים שחלו בהקמת הוועדה וכו', כל התובנות שאנחנו יכולים בראש בריא לנתח, מלמדות אותנו שרשות השידור תמשיך לפעול במתכונתה הנוכחית.

__אסתי אפלבאום__: סליחה, עם כל הכבוד, זה גם מה שאני אמרתי בישיבה הקודמת.

__היו"ר אמיר גילת__: נכון. עכשיו זה כבר עובדות.

__גאולה אבידן__: תמשיך במתכונתה הקודמת, ומה עם זה שאנחנו מסיימים את תפקידנו באפריל?

__היו"ר אמיר גילת__: לא שייך אלינו. אני מדבר על רשות השידור. לא שייך בכלל לפעילות המוסדות. אני מדבר על רשות השידור כרשות שידור. רשות השידור לפי הפורמט שאסתי שרטטה בפעם הקודמת, ואני מצטרף אליו, בכל סצנריו תמשיך, ואני אומר את זה בזהירות, אבל הנחת העבודה צריכה להיות שרשות השידור ממשיכה להתקיים במתכונתה הנוכחית גם ב-2014. בדלתא שבין הישיבות הקודמות שבה הנחת העבודה הייתה ב-31 בדצמבר סוגרים את העסק או יש חשש שיסגרו את העסק לבין המצב היום, נכנסה לנו האמירה הזאת שנקודת ההנחה צריכה להיות שרשות השידור מתקיימת ב-2014 ולכן מכניס אותנו עוד פעם לעוד שנה של עידן אי ודאות. פעם אחת יש לך 2014 לנהל ופעם שנייה אתה לא יודע אם יש 2015 ו-2016 ולאור זה כל ההחלטות שאתה מקבל היום ומחר בבוקר ובמהלך 2014, צריכות להתקבל כל עוד אין החלטה אחרת כמובן אבל אמירה

ברורה, צריכה להתקבל הנחת עבודה של טווח קצר, זאת אומרת שאין רשות שידור בטווח ארוך או אין ביטחון לקיומה של רשות השידור בטווח הארוך במתכונת הזאת. שוב, כל אחד יכול לשער את מה שהוא רוצה, כן יסגרו, לא יסגרו, זה לא רלוונטי לדיון כרגע. מה שאני מצביע כרגע, שאנחנו כדירקטוריון חייבים לקחת בחשבון ששנת 2014 היא שנה לכל דבר מבחינתנו בלי כמובן ההזרמות והתקציבים של עידן הרפורמה עליה השלום או שתהיה תחיית מתים, אבל שוב, לקבל החלטות מדודות לא לטווח ארוך מדי. זה המסר. לאור זה, שוב, בעקבות בקשתה של אסתי בישיבה הקודמת, נתבקשה ההנהלה להכין איזושהי תכנית עבודה או שלוש חלופות שבהן תציג ההנהלה איך היא רואה את האופן שבו היא רוצה לנהל את 2014 לאור הדברים שנאמרו, כלומר מצד אחד התנהלות שוטפת של רשות השידור ב-2014 על פי חוק רשות השידור הקיים שמחייב אותנו לאיקס דברים, מהשקעה בהפקות מקור בהיקף של כ-90 מיליון שקל וכו' וכו'. זה רק מדובר בשביל לסבר את האוזן ועד הדברים האחרים. שוב, הכול במסגרת נתונה כרגע עד שלא יבשרו לנו אחרת, של מה קורה ברשות השידור ב-2015, 2016, 2017 וכו'. בבקשה, המנכ"ל, אתה רוצה להציג את התכנית?

<u>יוני בן מנחם</u>: אני חושב שזו תהיה טעות להציג את התכנית. היא מוכנה. יציג אותה המשנה למנכ"ל שנמצא פה בחדר הסמוך יחד עם כל הסמנכ"לים ואיתי ומנהלי המדיה. אני חושב שזו תהיה טעות שהוועד המנהל ידון בזה בלי שהוא ישמע אותי קודם לפני זה בפורום סגור רק עם הוועד המנהל. אני מבקש שוב..

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: שזה קשור לתכנית הזאת?

<u>יוני בן מנחם</u>: יש לזה השלכות על התכנית הזו.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: בסדר, אם זה קשור לזה, בבקשה.

<u>יוני בן מנחם</u>: לא אמרתי לך שזה קשור. אל תשים מילים בפי.

<u>אסתי אפלבאום</u>: אני אמרתי.

<u>יוני בן מנחם</u>: אוקי. אני רוצה שהדברים יהיו ברורים.

<u>אסתי אפלבאום</u>: אני לא יודעת מה זה.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אני לא יודע מה זה, יוני. אולי צריך יועץ משפטי?

גאולה אבידן: אז נקרא לה.

היו"ר אמיר גילת: אתה יכול להגיד לי מה הנושא?

יוני בן מנחם: אין לי שום דבר פה - - - נגד חנה. שתצא. אם תרצה, תקרא לה.

היו"ר אמיר גילת: אז בוא תגיד לי בחוץ על מה הנושא.

גאולה אבידן: סליחה, למה ההתעקשות הזו?

היו"ר אמיר גילת: מפני שאני לא מכיר את הנושא.

גאולה אבידן: מבקשים רק רגע לצאת. נחליט שזה צריך יעוץ משפטי, לא יעוץ משפטי, 18:30 כאן כמה אנשים הולכים הביתה.

היו"ר אמיר גילת: אז למה להרוס את סדר היום?

גאולה אבידן: לא הורסים את סדר היום. ביקשו. כל הזמן הוויכחנות הזאת רק מוציאה את הרוח מהמפרשים אפילו לדון. שלך ושלו. אף אחד פה לא יותר טוב מהשני, אבל הוויכחנות בהחלט.

חנה מצקביץ': תשמעו, זה לא פעם ראשונה שיש התנהלות כזאת. זו ההתנהלות שלכם לאורך כל הדיון. הישיבות הסודיות האלה הן בלתי תקינות. כבר נאמר על זה מה שנאמר על זה.

היו"ר אמיר גילת: על פי חוק, יועצת משפטית חייבת להיות בישיבות הוועד המנהל?

חנה מצקביץ': על פי הדין, ישיבות הוועד המנהל הן לא סודיות.

היו"ר אמיר גילת: זה לא סודי, זה מוקלט.

גאולה אבידן: זו ישיבת התייעצות.

חנה מצקביץ': אם זאת ישיבת התייעצות וזו לא ישיבת ועד מנהל, אז אנחנו יכולים ללכת הביתה, נכון?

גאולה אבידן: אבל אתם עוד 5 דקות נכנסות.

חנה מצקביץ': אני הבעתי את דעתי. אני מקווה שהיא הוקלטה, אז אתם יכולים לעשות מה שאתם רוצים.

היו"ר אמיר גילת: כולם בעד להוציא את הייעוץ המשפטי?

גאולה אבידן: אנחנו עוד לא יודעים מה - - - .

היו"ר אמיר גילת: אני גם לא יודע מה.

גאולה אבידן: בוא נשמע. נחליט שצריך יעוץ משפטי, נכניס. בואו נשמע אותו. יעוץ משפטי יכול לומר מה שהוא רוצה. למנכ"ל יש אפשרות לדבר ב-4 עיניים. למה כל הזמן הויכוחים?

חנה מצקביץ': אין בגוף ציבורי דברים כמו שנעשים כאן. לא היה ולא נברא בשום מקום וגם לא ברשות השידור. מאז שאתם הגעתם, יש לכם סדרים חדשים לגמרי. זה לא העסק הפרטי של אף אחד מכם.

היו"ר אמיר גילת: יעקב, אתה בעד - - -? אני שואל אחד אחד.

גאולה אבידן: בואו נשמע.

היו"ר אמיר גילת: אז את רוצה שהיא תצא?

גאולה אבידן: אולי הוא רוצה לומר משהו? אחרי דקה שנשמע אותו, נגיד לו, תשמע יוני, זה אפשרי או לא אפשרי בלי יעוץ משפטי. אני רוצה שהיועצת תהיה פה.

חנה מצקביץ': זה לא עניין של יעוץ משפטי, זה עניין של איך מתנהלים הישיבות. הישיבות לא יכולות להתנהל באופן סודי, מתחת לשולחן, בלי יעוץ משפטי.

גאולה אבידן: אין פה סודיות.

היו"ר אמיר גילת: אז אני שואל עוד פעם לפרוטוקול אם יש פה חבר שחושב שהלשכה המשפטית צריכה להישאר. אני חושב שכן. אם יש עוד מישהו שחושב שכן, אם לא, ברוב קולות אנחנו נבקש מהלשכה המשפטית לצאת.

יוני בן מנחם: זה לא חס ושלום מופנה לא נגד היועצת המשפטית ולא נגד אף אחד, אלא לטובת העניין שנקרא רשות השידור. עדיף שהדברים יתנהלו פה בגובה העיניים בנוכחות הוועד המנהל ולא מעל דפי העיתונות, דברים שרק יזיקו לרשות השידור. כבר נעשו נזקים שאי אפשר לשקם אותם בגלל העניין הזה של ההתנהלות הלא נכונה. אני רוצה לפתוח בנושא העיקרי שזה הנושא של ההתנהלות של ההנהלה מול הוועד המנהל וכו'. אני כתבתי את המכתב, אני לא יודע אם הוא

הועבר אליכם. יש גם כמה מכתבים שבדקתי. הם לא הגיעו לחברי הוועד המנהל למרות שהם נשלחו, אבל לא ניכנס לזה כרגע. הישיבות של הוועד המנהל לא מכילות את הנושאים, יש כמה נושאים קרדינליים שאני ביקשתי שידונו. יש להם השלכות על שנת 2014. יש לכם השלכות על 2013, לכן ביקשתי את זה לפני התכנית האסטרטגית. הנושאים האלה הופנו בבקשה שיכללו בסדר היום של הדיונים והם לא נכללים בסדר היום של הדיונים. יש נושאים קרדינליים שקשורים לתקציב רשות השידור ל-2014, שיש להם השלכה קריטית על התקציב של 2014. למשל, אני אתן לכם כמה דוגמאות שאני פניתי וביקשתי שידונו והם לא נכנסו לסדר היום. ממקדים את סדר היום בדברים שלפי דעתי יכולים קצת לרדת מסדר העדיפויות.

<u>גאולה אבידן</u>: יוני, בנושא הזה זה צריך למשל בלי היועצת המשפטית? כי אתה חס על כבודו של מישהו?

<u>יוני בן מנחם</u>: האמת, כן. האמת היא שאני לא מתנגח אישית עם אף אחד. אני רוצה לומר את הדברים בגובה העיניים. זה לא סוד. היחסים ביניהם לבין היו״ר הם לא סוד. פרצו לעיתונות. בימים האחרונים היו הדלפות מגמתיות בקצב מוגבר כולל היום בבוקר, שחלקם שקריות. אני לא חושב שאנחנו צריכים להפוך את הבירורים האלה של היחסים בין ועד מנהל לבין מנכ״ל וכל ההתנהלות. אני לא חושב שזה צריך להיות נחלה של כולם. זה רק יגרום נזק לרשות השידור. אני לא מסתיר שום דבר. זו לא ישיבה סודית ואם אתם תחליטו להכניס את מי שאתם תחליטו, זאת החלטה שלכם, אני מכבד את זה. אני רק אומר, אתם צריכים לדעת את המצב. המצב הוא כזה כרגע שלא מובא לידיעתכם, לא יודע, בצורה חלקית או לא מובא בכלל נושאים שהם קרדינליים, שגם מחייבים לדון בהם עכשיו, הם דחופים ואי אפשר לדחות אותם ולחכות שעוד פעם תהיה ישיבה של ועד מנהל. בינתיים הנושאים האלה צוברים תאוצה, יש לכם השלכות כספיות, יש להם השלכות על נושאי משרה. יש להם השלכות על כולנו. אנחנו כולנו נמצאים בעין הסערה.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: בסדר.

<u>יוני בן מנחם</u>: אני לא סיימתי.

היו"ר אמיר גילת: אני מבקש שתיתן לי זמן.

יוני בן מנחם: אני רוצה שהדברים יאמרו וירשמו בפרוטוקול.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. אני רוצה להגיד לוועד המנהל בדיוק את הדבר הבא. אנחנו קיבלנו בישיבה האחרונה שהיתה סוג של קו פרשת מים לגבי המשך התנהלות המוסדות והוועד המנהל, החלטה שאנחנו לא נדון עכשיו בכל דבר. אנחנו נעשה בכל ישיבה 3-4 נושאים מרכזיים ובהם נדון. אני תומך תמיכה מלאה בהצעה של אסתי שהדבר הראשון שאנחנו צריכים לעשות זה להחליט מה אנחנו רוצים, איך הגוף הזה צריך להתנהל ב-2014. כל השאר הוא נגזרת, שזה קליטת כוח אדם, מכרזים, כל הדברים שיש לך ברשימה שלך הם נגזרת.

יוני בן מנחם: לא ראית את הרשימה שלי.

היו"ר אמיר גילת: אני יודע את הרשימה שלך וחלק מהדוגמאות כבר נתת.

יוני בן מנחם: לא - - -.

היו"ר אמיר גילת: יוני, ההשתלטות הזאת על סדר היום היא לא לעניין.

יוני בן מנחם: זה לא השתלטות, סליחה. אתה רוצה להמשיך להסתיר מהוועד המנהל דברים?

היו"ר אמיר גילת: אני לא מסתיר מהוועד המנהל שום דבר.

גאולה אבידן: יש איזושהי בעיה, שאתה יכול לכתוב לוועד המנהל? זאת אומרת, אם רצית משהו, אז יכולת לכתוב.

יוני בן מנחם: כתבתי ובדקתי לפחות עם 1-2 מחברי הוועד המנהל. זה לא נשלח, זה לא הגיע. אני לא כותב ישירות לוועד המנהל. כשאני רואה שזה לא מגיע ליעדו, זה סימן שאלה גדול, סימן קריאה.

היו"ר אמיר גילת: אוקי, אז אני אומר שאין שום נושא שלא יובא לדיון בוועד המנהל כפי שלא היה בשנתיים-שלוש האחרונות. אני רק חושב שהיום אנחנו צריכים להתחיל בדיון, ואני חושב שכולנו הסכמנו על זה בישיבה האחרונה. אנחנו עוד פעם משחיתים את הזמן שלנו עם שטויות.

יוני בן מנחם: זה לא שטויות. אתה לא שמעת אפילו את הנושאים. אתה לא יכול להגיד שזה שטויות. יש פה נושאים קרדינליים שאתה לא מביא אותם בפני הוועד המנהל.

היו"ר אמיר גילת: אני מבטיח לך שאם עד סוף הישיבה זה לא יגיע, אתה תוכל להעלות אותם, בסדר?

יוני בן מנחם: לא, אני רוצה שהם ידעו.

היו"ר אמיר גילת: אני אומר לך שהבסיס לכל מה שאנחנו רוצים לעשות כרגע, ובגלל זה קבעתי את סדר היום ולא העמסתי, אלא לקחנו החלטה בישיבה האחרונה, שבואו נלך עם איזה קו שאנחנו לא מתעסקים עם זוטות.

יוני בן מנחם: זה לא זוטות.

היו"ר אמיר גילת: יוני, אל תעזור לי.

יוני בן מנחם: אל תצעק עלי, קודם כל. אני יכול לצעוק יותר חזק ממך.

היו"ר אמיר גילת: אבל אתה מפריע לי כל רגע.

יוני בן מנחם: אז דבר אלי יפה. תשמור על סגנון.

היו"ר אמיר גילת: אני לא צועק כרגע.

גאולה אבידן: זה לא מכובד. זה רק משחק לידיים - - - .

היו"ר אמיר גילת: אני מבקש לקיים את הדיון. ביקשתי לערוך אותו והחוק מאפשר לי לקבוע את סדר היום ואני לא נכנס פה לכיפופי ידיים. אני חושב שגם מבחינה עניינית זה נכון שקודם נראה מה אתם רוצים לעשות ב-2014. נאשר את המדיניות הזאת של איך הרשות צריכה להתנהל בתקופה הזאת של 2014 כפי שהצבעתי בהתחלה, עם כל המורכבות, ובתוך זה נגזר הדברים האחרים שאתם רוצים, אבל למה לפתוח בדברים הקטנים עוד פעם?

יוני בן מנחם: זה לא דברים קטנים.

גאולה אבידן: זה לא מוסיף כבוד.

יואב הורוביץ: אני רק רוצה לבקש כדי לצאת מהפלונטר הזה. אני מבקש שאם ישנם נושאים שהם קריטיים או מהותיים ומגיעים כדי אחריות שלנו

כוועד מנהל ואנחנו לא יודעים מהם, אז אני מבקש שהנושאים האלה יועלו, יגיעו אלינו בהקדם. הרי ברור, אמירה ממנכ"ל היא אמירה מהותית, אמירה משמעותית. הוועד המנהל הוא גוף שתפקידו לפקח על ההנהלה. אם בא המנהל הכללי של רשות השידור ואומר שישנם נושאים שהם נושאים מהותיים ואנחנו לא יודעים מהם, לכל הפחות חובתנו לדעת מהם הנושאים. הדברים האלה צריכים להגיע לידיעתנו באופן מיידי בצורה מסודרת ואנחנו צריכים לתת עליהם את הדעת. אתה צריך, אנחנו צריכים. כולנו צריכים לדעת באופן מיידי. הרי אתה לא מעוניין להסתיר ויוני בטח לא רוצה שדברים כאלה ישארו מתחת.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אתם מקבלים דיווח שוטף אפילו ברמה יומית. כל מה שביקשתי היום, זה פעם אחת אחרי שהצלחנו להתכנס חמשתנו אחרי שבוע, זה לפתוח, ואני מתחבר למה שאסתי אמרה בישיבה הקודמת. בואו נראה איך אנחנו רוצים את 2014. כל השאר יגזר מזה, אם צריך פה מכרז. אני חוזר על מה שאמרתי. אם עד סוף הישיבה לא נמצה את הדיון בבקשה של ההנהלה, יעלה אותם המנכ"ל בעיתוי המתאים, במהלך הישיבה הזו.

<u>אסתי אפלבאום</u>: א', אתה צודק על חלק מהקונטקסט הכללי. מה שיקרה, שלא יקרה עוד פעם כמו תמיד, שעוד שעה זה יגמר אחרי כל המצגות והאסטרטגיות וכל הדיונים, אז לכן אני אומרת, ממה נפשך?

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: בסדר. אם זה נושאים שלא קשורים - - - .

<u>גאולה אבידן</u>: דבר נוסף, מה שאני רוצה לומר בסיכומו של דבר, ששיתוף הפעולה ביניכם, אמיר, שיתוף הפעולה בינך ובין יוני קרדינלי לקדם את כל המערכת הזו שגם כך מקרטעת, אז כל הזמן כשיש את העניינים האלה, בוודאי לא הוועד המנהל הוא זה שצריך לעמוד, אבל בכל אופן אם נשלחים דברים, אז שלא תהיה תחושה - - - . אי אפשר לעבוד כך. חבל.

<u>יואב הורוביץ</u>: זו אמירה מאוד מהותית. בא המנכ"ל ומצהיר שישנם דברים מהותיים. אז אני הייתי רוצה לדעת מהדברים האלה, כי אני לא יודע. אנחנו לא מדברים ביום יום בשביל שאני אקבל איזשהו מידע. אני רוצה שהדברים

יונחו, וכמה שיותר מהר על השולחן. יכול מאוד להיות שאחרי שנשמע, נחליט שהיועצת המשפטית כן תיכנס, שמבקרת הפנים כן. אתה יכול בראשי פרקים להציג?

יוני בן מנחם: כן, אני אומר עוד פעם, זה לא עניין אישי. אני רוצה להגיד לכם דברים שקשורים על ההתנהלות של רשות השידור. יש להם השלכות גם על 2013, עם על 2014. אתם לא יכולים לדון בתכנית אסטרטגית, למשל תקציב 2014 בלי לדעת על דבר שהוא קרדינלי. אני מייד אפרט. תראו, קודם כל אי אפשר לנהל את הרשות, אי אפשר לעשות מכרזים לתפקידים המהותיים. אין לנו מנהל כוח אדם. צימרמן פרש. אי אפשר להפעיל את הרשות בלי מנהל כוח אדם. סמנכ"ל כספים עם רגל בחוץ. אי אפשר בלי סמנכ"ל כספים. שני מנהלי חטיבות, מנהל חטיבת חדשות ומנהל תוכניות בטלוויזיה בערבית, שלמה גנור עושה את שלושת התפקידים. אני ביקשתי לשחרר את המכרזים האלה. זה בכלל נעלם, לא בא לדיון. שלחתי מכתב לוועד המנהל. לא קיבלת. ביקשתי לדון במכרזים האלה. שלחתי רשימה של מכרזים. ביקשתי שיתקיים דיון ותחליטו על הוצאה של המכרזים האלה, כי אי אפשר לקיים את הרשות בלי המכרזים האלה. זו נקודה אחת. תגבור כוח אדם – יש דוח של מבקר המדינה על פרוייקט הדיגיטציה. אנחנו לא יכולים לקיים את פרוייקט הדיגיטציה כי הם לא מאשרים לנו לגייס כוח אדם. היה פה דיון על מוקד טלפוני לגביה בגלל התלונות על הגביה. אי אפשר לגייס כוח אדם כי יש החלטה של הוועד המנהל שהקפיאה גיוס כוח האדם, אלא רק לנושאי תוכן. עכשיו אחד הנושאים הכי מהותיים שיש לו השלכה זה העניין של שפ"מ. ההכנסות משפ"מ מסתכמות בין 70 ל-80 מיליון שקל לשנה. אנחנו לא יכולים לעשות את התקציב הזה של 2014 - - - . זה נושא קרדינלי. זה עבר לטיפול של הוועדה לענייני פרסום. הוועדה לענייני פרסום, היא לא מורכבת מכוח האדם האלה. אני לא יודע אם כולכם יודעים את התמונה. אני חושב שאתם לא יודעים.

אסתי אפלבאום: אני מנועה מלעסוק בשפ"מ.

היו"ר אמיר גילת: גם אני מנוע.

חנה מצקביץ': לא החתמתי אותך על שום הסכם.

יוני בן מנחם: אני לא נכנס לפרטים. אני מדבר על עצם ההתקשרות. הנושא הזה הוא קרדינלי וזה בא לוועדת פרסום. ועדת הפרסום אמרה, ההנהלה לא עמדה בזמן, לא הכינה.. אנחנו נתנו לוחות זמנים.

היו"ר אמיר גילת: יוני, אתה לא יכול לדבר על שפ"מ פה.

יוני בן מנחם: אוקי, אני אומר, הנושא הזה חייב להיות מוכרע בוועד המנהל על כל ניגודי העניינים. זה צריך לבוא לוועד המנהל לקבל את ההחלטה, כי הזמן דופק ואנחנו ב-1 בינואר, אנחנו נעמוד בפני שוקת שבורה כי לא תהיה לנו התקשרות עם שפ"מ, לכיוון כזה או לכיוון אחר. הלאה. נושא שאתם כן יכולים לעסוק בו. יש שלושה משדרים מרכזיים שהם מהות התוכן של רשות השידור. הם לפחות חצי ממהות התוכן, זה פסטיבל הזמר והפזמון, הקדם האירוויזיון והמופע העיקרי של יום העצמאות. רשות השידור לא יכולה, ואנחנו ביקשנו לדון בזה בוועד המנהל, שלחנו לכם מכתב וזה לא נכנס לסדר היום. רשות השידור לא יכולה להפיק את ההפקות האלה בהפקה עצמית מכל מיני סיבות שפורטו במכתב אליכם. אנחנו מבקשים להוציא את זה במסגרת הפקות המקור כמו שעשינו בשנים עברו, והנושא הזה צריך להיות מוכרע. אנחנו שומעים כל מיני קולות לא בצורה רשמית, מקבלות החלטות שלא מובאות לידי הוועד המנהל, להכריח, לאלץ את ההנהלה לעשות את ההפקות האלה בהפקות מקור. אנחנו לא מסוגלים להפיק את זה. אם זה לא ידון בוועד המנהל ולא תתקבל החלטה, אנחנו נעמוד בפני שוקת שבורה, לכן הנושאים האלה חייבים לבוא להכרעה. היה גם מקרה חמור ביום חמישי שאני לפחות כמנכ"ל הרגשתי מאוד לא נוח איתו, ואני לא רוצה להגיד פה דברים - - - , שניסו לכפות עלי איזה משחק כדורגל בניגוד לחוות הדעת המקצועית של אנשי הספורט, זכויות שידור שנרכשו על ידי חברת צ'רלטון בהיקף של בין 200 ו-300 אלף שקל. אני בדקתי את זה עם הגורמים המקצועיים ברשות. הם התנגדו לזה, הספורט.

היו"ר אמיר גילת: כפו עליך?

יוני בן מנחם: ניסו, אמרתי.

היו"ר אמיר גילת: מה זה רלוונטי?

יוני בן מנחם: אני רוצה שהם ידעו את זה.

היו"ר אמיר גילת: גייסו טלפונית את חברי ועדת התוכן בלי המנכ"ל. אני שלחתי מייל שמסביר את העמדה שלי. אי אפשר מעכשיו לעכשיו בכספי ציבור. יש לזה משמעויות. אי אפשר מעכשיו לעכשיו לאשר סכומים כאלה לא בצורה מסודרת, בצורה של מיילים, בצורה של טלפון. הנושא הזה לא בא בצורה מסודרת להנהלה ואני לא יכול להתנהל בצורה הזאת. אני רוצה שהדברים האלה יהיו ברורים.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. אז למעט הדוגמא האחרונה שאני אתייחס אליה בנפרד, אפשר לחלק את יתר הרשימה שלך לנושאים שהם בתחום מליאה/ועד מנהל נקרא לזה, לבין דברים שהם נגזרות של הדיון האסטרטגי. זה הרעה החולה של הרשות בשנים האחרונות, שאנחנו מתעסקים עם דברים נקודתיים ולא רואים צעד 3-4 קדימה. איזה היגיון יש עכשיו לדון על פסטיבל הזמר או על הקדם אירוויזיון, עם כל הכבוד שיש לי, ויש לי לשני המפעלים האלה, כשאנחנו בכלל עוד לא דיברנו איך אנחנו רוצים לראות את רשות השידור מתנהלת. במסגרת אותו דיון אסטרטגי שבו ביקשתי לפתוח ולא בכדי, כן היינו מדברים, אוקי, אנחנו בשנת 2014 רוצים שהרשות תקצה איקס כסף להפקות פנימיות. אנחנו חושבים שצריך לעשות להפקות פנימיות את X,Y,Z, את השאר להוציא החוצה. אני סתם נותן דוגמאות, ולכן כל הנושאים הקטנים ביחס למהות הכוללת, אנחנו דנים בהם לא כל פעם בשלוף, שפתאום עכשיו צריך להחליט דחוף אם האירוויזיון הוא פנים או לא. זה צריך להיעשות בצורה מסודרת ולא עכשיו פתאום להחליט האם פסטיבל הזמר או הקדם אירוויזיון הוא הפקה פנימית או חיצונית.

יוני בן מנחם: אתה דן בזה בפורומים אחרים ומסתיר את זה מהוועד המנהל.

היו"ר אמיר גילת: יוני, מספיק כבר עם ה"מסתיר". כל חברי הוועד המנהל מקבלים כל יום כל פרוטוקול של כל ועדה, אז אף אחד לא מסתיר כלום מאף אחד.

יוני בן מנחם: הם לא מודעים. אף אחד לא ממקד אותם.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אבל אתה אומר "מסתירים". אף אחד לא מסתיר כלום. כל חברי המליאה מקבלים כל פרוטוקול של כל ישיבת ועדה. אז אף אחד לא מסתיר כלום. הדיגיטציה נמצא היום על סדר היום בגלל החשיבות שאני רואה לנושא הזה. אני עובר איתך עכשיו דבר דבר מה רשמת. אחד, המכתב שאמרת לחברי הוועד המנהל שלא הופץ, הגיע ביום שישי. התכוונתי להתייחס עם ההסברים שאני נותן עכשיו ולכן המכתב לא הופץ.

<u>יוני בן מנחם</u>: למה לא הופץ?

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: מפני שאני התכוונתי להתייחס לרשימה.

<u>יוני בן מנחם</u>: אבל למה הם לא צריכים לקראת הדיון לקבל את זה? למה אתה צנזורה על המכתבים של המנכ"ל? שלחתי לך בוועד המנהל. אתה חייב להפיץ אותו.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אני לא חייב.

<u>יוני בן מנחם</u>: כן, אתה חייב.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אני לא דוור. מותר לי להפעיל גם שיקול דעת, ולא התכוונתי להסתיר את המכתב. המכתב פה ואני התכוונתי להתייחס אליו ולתת את התייחסותי. מיום שישי ליום ראשון. מה קרה?

<u>חנה מצקביץ'</u>: אני יכולה להציע הצעה?

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אם זה לעניין.

<u>חנה מצקביץ'</u>: כן, לעניין. תסלחו לי, אני יכולה רק להגיד לכם מהניסיון שלי איך סדר היום של ועד מנהל בכל השנים שאני ברשות השידור, ובמקום מסודר. היו"ר מזמין את המנכ"ל. המנכ"ל יושב איתו וקובעים את סדר היום, ואם למנכ"ל יש הערות מה הוא רוצה שיהיה על סדר היום, מלבנים שניהם וככה קובעים את סדר היום ולא ביום האחרון, ברגע האחרון.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: בסדר, הקדמת את המאוחר. תודה. אני רק עובר עם רשימת ההערות של המנכ"ל. אחד זה על המכתב שהופץ ביום שישי. החלטות הועד המנהל, כפי שאמרתי, לא יכולות לסתור החלטות של המליאה. המליאה קיבלה את ההחלטות שלה בפורומים שונים. בהתאם לצורך אנחנו נותנים

התייחסות להחלטות המליאה וכל החלטה שאנחנו מקבלים היא לאור החלטת המליאה. גם הוועד המנהל חייב לפעול לאור החלטות המליאה. דיגיטציה, כבר אמרתי, על סדר היום. אם יש בעיה עם הדיגיטציה וכל מה שאמרת לגבי הדיגיטציה - - -

אסתי אפלבאום: תסביר את שלושת המשפטים האחרונים, מהוועד המנהל צריך לפעול לאור החלטות המליאה, והוועד המנהל לא יכול לקבל החלטות שנוגדות את המליאה.

היו"ר אמיר גילת: מה יש להסביר? יש החלטה של המליאה שהחליטה מה שהחליטה. כמובן שהיא יכולה גם לשנות ולדעתי היא גם תשנה את דעתה לאור מה שאמרתי. כשהיא קיבלה את ההחלטה שלה באוגוסט המצב כפי שפתחתי ואמרתי, היה שונה מהמצב היום אחרי חודשיים. כשהיא קיבלה את ההחלטה לא הייתה הנחת עבודה ש-2014 היא שנה רגילה. היום בחודשיים שחלפו 2014 היא כן שנה רגילה ולכן אני כן אמליץ למליאה לשנות את ההחלטה שלה. זה שהוועד המנהל צריך לפעול לאור החלטות המליאה, זה כתוב בחוק, למעט נושאים שהם רק בסמכות הוועד המנהל. לכן כל ההחלטות מתקבלות לאור החלטות המליאה. דיגיטציה אמרתי, זה ידון היום. שפ"מ, אני לא יכול לדון פה. אני רק אגיד שבגלל ניגודי העניינים שיש לחברים בפורום פה שיושב עכשיו, החליטה המליאה, וזה היה בלית ברירה עוד לפני שנה וחצי, שפורום אחר שנקרא ועד מנהל פרסום, יחליף את הוועד המנהל שמנוע מלעסוק בנושא של שפ"מ. זה היה הפתרון שניתן לזה, ש-3 מחברי הוועד המנהל לא יכולים לעסוק בנושא של שפ"מ. בינתיים רק היה עניין טכני, שוועד מנהל פרסום החליף את שמו בעצת היועצת המשפטית, לוועדת פרסום, אבל זו ועדה לכל דבר של המליאה. אף אחד פה לא מסתיר דברים מהוועד המנהל. הלוואי והוועד המנהל היה יכול לעסוק כוועד מנהל בנושא הזה ולא היינו צריכים להעביר את זה לגופים אחרים, אבל שוב, בגלל ניגודי העניינים היה מצב ש-2-3 אנשים היו צריכים לדון בנושא הזה של ה-8 מיליון וזה גם לא תקין ולכן נמצא הפתרון של ועדת הפרסום. כדורגל, אני תיכף אתייחס. כן.

<u>יואב הורוביץ</u>: תראו, אין ספק שאנחנו בסיטואציה שלא מכבדת אף אחד מאיתנו. אני יותר מנבוך מכל הפורום הזה ובשביל עצמי, כי המצב הוא כזה שגם הסיטואציה הכללית, המקרו שאנחנו נמצאים בתוכה היא עם סימן שאלה, שלא מאפשרת לנו כדירקטורים או כמליאה לקבל החלטות על קרקע מוצקה, באופן כזה של לקחת אחריות בדברים. במציאות הזאת כל הזמן משתנים דברים ואני באמת כל הזמן חושב לא מה כן לעשות אלא מה צריך להימנע או להיזהר מלעשות כי אולי יקרה משהו כזה או אחר שאחר כך בגינו אנחנו נקבל החלטה שהיא לא נכונה ונזיק, וכן הלאה. באמת הסיטואציה הזאת מאוד לא מכובדת ואני חושב שיש פה קונצנזוס מקיר לקיר, אולי מן שעת חסד כזאת שכולם יסכימו על זה. יש פה דו שיח של אילמים וחירשים. אני חושב שאנחנו כוועד מנהל, אנחנו צריכים לרכז את המאמצים שלנו כי יש לנו שתי אפשרויות: או לבקש להתפטר, כמו שאני רואה את הסיטואציה הזאת, ואני חושב שכיוון שזה המפלט האחרון, תמיד עומד לנו, ואני לא נמצא כרגע במקום הזה אבל אנחנו לא רחוקים משם, אני חושב. או להפעיל את כל כובד משקלנו במערכת היחסים בין המנכ"ל והיו"ר באופן כזה שיאפשר למקום הזה לפעול, כי המבנה, הכלים הניהוליים שיש לגוף הזה שקוראים לו רשות השידור מורכבים מההנהלה ומהיו"ר והוועד המנהל. הוועד המנהל לא נמצא. היו"ר הוא יו"ר פעיל ומכיוון שיש מערכת ליקויים כזאת וקצר כזה בין שני הגופים האלה, אני חושב שזה לא משנה מה אנחנו נאמר פה ומה נגיד, ונגיד כך או נגיד אחרת. בואו נהיה הגונים לפחות בינינו. אין לזה שום תכלית וזה לא יביא לשום דבר. אני חושב שאנחנו צריכים, יוני ואני, להיכנס, ואני בעניין הזה מוכן לסייע, או אם רוצים, אני חושב שפה הוועד המנהל צריך להיכנס. אני לא מכיר גוף שדירקטוריון יכול להיות דירקטוריון בלי שהגוף מתנהל באופן סביר, שאתה יכול לעמוד מחר לקחת אחריות על הדברים. בלי תפקוד בסיסי, נורמלי, כמו שהיועצת המשפטית אמרה, הכנת ישיבה, כמו תפקוד, וזה בכלל לא משנה את מי כן אוהבים ומי לא אוהבים, ואני מבין.

<u>גאולה אבידן</u>: ובפרט בימים האלה, שגם כך יש מערכת לחצים שמופעלת על המקום הזה. יש את ההחלטה של השר. היו צריכים להיות ישיבות

שקשורות להחלטה של השר, איך אנחנו רואים את זה, מה אנחנו עושים, מה תכנית הפעולה.

<u>יואב הורוביץ</u>: אבל בואו נסכים כוועד מנהל, כי ניסיתי להתחבר למשהו פה. ניסיתי להגיד לעצמי, אוקי, איפה אני מתערב? בזה שסעיף כזה לא מתקיים או סעיף אחר לא מתקיים. יכול להיות שאין לזה תקנה. אני לא חושב. אני חושב שאפשר לפתור את המשבר הזה. אני חושב שצריך לשבת, לעשות הכול. לשבת ולפתור את מערכת היחסים הניהולית. אמיר איתי אמיר, תסכים איתי יוני, הרי יש פה כביכול שתי הנהלות. יש פה דברים שלא מתחברים, אז לכן אני לא רואה טעם. באמת אני מבין שיש פה הרבה דברים בוערים ואני מבין את האחריות אבל אנחנו לא יודעים אם היא תהיה רשות שידור. אתם לא מדברים אחד עם השני. אתם פועלים באופן לאומתי אחד לשני, ואני כאן לא נכנס למי צודק ומי לא צודק. אי אפשר לקחת אחריות זאת. זה מצב אבסורד.

<u>גאולה אבידן</u>: אסתי, אני חושבת שבישיבה הקודמת, היא הייתה לפני החגים, גם דיברתי על הנושא הזה, שהמצב ביניכם לא מאפשר לשמוע דברים נכוחה.

<u>יוני בן מנחם</u>: אם לא הייתי רואה את טובת הארגון, לא הייתי מציף את זה. אני התעקשתי להציף את זה.

<u>גאולה אבידן</u>: אתה חייב להציף את זה.

<u>יוני בן מנחם</u>: זו לא ישיבה סודית.

<u>גאולה אבידן</u>: אתה המנכ״ל, אתה צריך להעלות. אנחנו כוועד מנכל לא מעלים נושאים.

<u>יוני בן מנחם</u>: הדברים האלה הם בדמנו וטובת רשות השידור צריכה לעמוד פה מול עיננו. עזבי את היחסים האישיים. אם אתם חושבים שיש בעיה עם היחסים האישיים, אז אתם יכולים ליצור לזה מנגנון, לשים מישהו מכם, אולי את המשנה ליו״ר. אני לא יודע, אתם תחליטו, ואני חייב להציף את זה ביניכם כדי שתדעו את התמונה. בסופו של דבר הרי כולנו ניפגע מזה חס ושלום. אנחנו לא

רוצים להגיע למצב הזה, בטח לא שרשות השידור תיפגע. זה אינטרס של כולם. אני גם בטוח שאמיר לא רוצה שרשות השידור תיפגע.

יעקב נווה: הדיון אם היועצת המשפטית יוצאת או לא יוצאת, גורם לנו להרגיש לא נוח. מה שאתה אומר לי, יעקב, תחליט אם אתה בעד או נגד. אני גם מאוד התלבטתי בכלל אם להגיע לישיבות, כל היום, מכיוון שיש פה אנרגיות שליליות. אני מגיע לפה עם אנרגיות שליליות. שום דבר לא קורה כאן, שום דבר לא זז פה. מלחמה. יש פה דברים שנעשים ברשות השידור, יש פה תוכניות. אנחנו ישבנו בוועדת תוכן. אני לא היחיד שפרגנתי על הדברים שנעשים פה, אבל להמשיך בהתנהלות הזו של לעבוד בין הפטיש לסדן בין יוני לבינך.. כשאתה שואל שאלה שאולי תגרום השאלה הזאת להרגיש לא נוח גם כלפי הלשכה המשפטית, תצא החוצה או לא תצא החוצה.

היו"ר אמיר גילת: רציתי לראות אם יש רוב.

יעקב נווה: אני מרגיש לא נוח.

היו"ר אמיר גילת: יעקב, כל שרציתי לעשות הוא לראות האם יש רוב להחלטה של הוועד המנהל להוציא את היועצת המשפטית מהישיבה.

יעקב נווה: המסקנה שלי, אני חושב, היא בדיוק מה שיואב חושב. אני מאוד מקבל את דבריו שהגיע הזמן לעשות סוף לזה, כי כבר מגיע לתקשורת וזה נראה מבהיל.

היו"ר אמיר גילת: זה פשוט מצחיק אותי, הסיטואציה. זה שהמנכ"ל פתח את הישיבה בברוטליות וניסה לכפות סדר יום משלו על ישיבת הוועד המנהל ובחר להציג דברים שהוא חושב שהם הבעיות, שהם כעין וכאפס לעומת הבעיות האמיתיות שאתם חלק מכירים, חלק לא מכירים, מעמידה בחוק ועד חריגה מהחוק, שהם הדברים שאני חושב שהוועד המנהל צריך לדעת, ולא האם כן הבאתי לדיון מכרז של מנהל חדשות בערבית או לא, ואתם מתייחסים לדברים האלה שנאמרו כאילו הם הדברים המהותיים והחשובים, ולכן אני אומר עוד פעם ואני פתחתי ואמרתי, תעזבו רגע את היחסים האישיים ואת כל המילים היפות והפחות יפות. כולנו פה לטובת רשות השידור. אף אחד פה לא רוצה לפגוע ברשות השידור.

הקרקע בוערת והיא בוערת עליהם ועלי כמובן, אני בראש ובראשונה. אני מדבר גם עליכם, אל חברי הוועד המנהל כוועד מנהל וכחברי מליאה כמליאה. לכן אני מאוד מתחבר למה שאמרת בפעם שעברה, שאנחנו צריכים להתעסק עם 3-4 נושאים מרכזיים. הנושא של הדיגיטציה שבחרתי להביא היום הוא אחד מהם. יש דו״ח של מבקר המדינה. יש מילוי החלטות של המוסדות בנוגע לדיגיטציה, וכל מיני דברים כאלה וחלק גם דברים שהוועד המנהל, בגלל שהוא לא התכנס, לא יכולנו לאשר את הכללים שנדרשים. אנחנו עכשיו מבזבזים את הזמן על שעת חינוך, שאני מבין את החשיבות שלכם ואני מבין אתכם. אני מבין איך אתם רואים את זה מהצד, אבל תאמינו לי שאני יודע, ואם הייתי במקומכם הייתי אומר את אותם דברים, אבל לא זו הבעיה. את היחסים ביני לבין המנכ״ל אפשר להסדיר אבל לא כרגע. לא הייתי רוצה שזה יהפוך לדיון בזמן היקר שלכם. לכן אני עוד פעם אומר, בואו נשים גם לב ללוח הזמנים. אנחנו עכשיו באוקטובר. ב-1 בינואר מתחילה שנה. הוועד המנהל היה לפני חצי שנה צריך להגיד מה עקרונות התקציב שלו ל-2014 כדי שההנהלה תוכל להכין את התקציב. אחר כך אנחנו עוד פעם מגיעים לאיחור. נגיע לינואר ועוד פעם לא יהיה תקציב. התקציב הוא כלי, הוא אמצעי, לכן אמרתי קודם, בואו נראה מה אנחנו רוצים לעשות ב-2014.

<u>גאולה אבידן</u>: יפה, אבל אם היית עובד בלי ההרגשה הזו של המנכ״ל, לא שאני אומרת עכשיו שהוא צודק או לא צודק. אין לי שום דעה בנושא לעת עתה, אבל אם הייתם עובדים ביחד, אז הזמן היקר של הוועד המנהל היה נחסך בזה שהייתם מביאים לכאן תמימות דעים, אנחנו רוצים א׳, ב׳, ג׳. נראה לך, נראה לך, מה יש לנו לעשות, אסתי, מה את אומרת, מה את אומרת, מריצים 4-5 נושאים. אני אומרת, תחיו בשלום ואנחנו מריצים לכם פה דברים, מעבירים דברים.

<u>אסתי אפלבאום</u>: בוא תגיד מה אתה רוצה. יוני אמר מה הוא רוצה. תגיד מה אתה רוצה.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: תרשו לי. קודם כל אני באמת לא רוצה לבזבז את זמנכם.

<u>גאולה אבידן</u>: תבזבז את זמננו, 10 דקות.

היו"ר אמיר גילת: רגע, רגע, ביני לבין המנכ"ל לכל נושא הפגישות השוטפות. כמה פעמים ניסינו לתאם פגישה עם המנכ"ל? עזבו, אני מרגיש לא מכובד להגיד את זה פה. אני אמשיך לעשות כל מאמץ לקיים עם המנכ"ל פגישת עבודה שבועית שוטפת, מה שלא קרה, ולא ביוזמתי עד עכשיו, כדי להביא פתרון נקודתי. אם לשכתי, ונילי יושבת פה, מנסה לתאם מזה שבועות ארוכים פגישה עם המנכ"ל באמצעות לשכתו, ולא נענית, וזה התחיל לפני חודשיים ובסוף היא גם התייאשה, אז זו הבעיה.

יוני בן מנחם: איך שאתה מתנהג בפגישה, זאת הבעיה. זו לא הבעיה שאנחנו ניפגש. הבעיה היא איך אתה מתנהג בפגישה. זאת הבעיה. פגישה יכולה להיות היום בערב.

היו"ר אמיר גילת: טוב. התפקיד שלנו הוא לגבש את מדיניות רשות השידור ולפקח על ההנהלה, ואנחנו נמשיך לעשות את שתי המטלות שהטיל עלינו המחוקק. זה מתחיל קודם כל בגיבוש המדיניות. אני שוב מבקש שתעזרו לי לא להגיע לרגע האחרון. אם אנחנו לא נקיים בהקדם דיונים, מה קורה מחר בבוקר ומחרתיים ובינואר, אז עוד פעם אנחנו נמצא את עצמנו והנהלה לא יודעת מה לעשות ולא הספקנו וכן הספקנו. זה דבר אחד. דבר שני זה נושא של הפיקוח, ואנחנו נמשיך את הפיקוח. לגבי מה אני רוצה. אני חושב שההתנהלות צריכה להשתנות לגמרי. ניסיתי להגיד את זה ואמרתי את זה וגם אתם אמרתם את זה. המוסדות, ואני מדבר כרגע על הוועד המנהל כוועד מנהל, לא יכול להיות תחליף להנהלה. אנחנו צריכים לבוא, ובעיני רוחי אני מדמיין את הישיבות של הוועד המנהל כך: רשימת נושאים שנסגרת עם המנכ"ל כפי שצוין, מבעוד מועד, נושאים שאני חושב, נושאים שהוא צריך, מפיצים סדר יום. הלשכה המשפטית גם כן בתהליך הזה רואה את סדר היום ומגבשת את העמדה שלה. כולם באים מוכנים לישיבת הוועד המנהל. לא יכול להיות שההרגל הוא להביא נושאים יום יומיים לפני. אי אפשר. ואז זה מאבן אותנו עוד פעם. אני לא זוכר פעם אחת שהמנכ"ל כמנכ"ל הביא תכנית עבודה. אני לא צריך להזכיר לכם איך מתנהלות הישיבות פה, ואני חושב שהישיבות צריכות להתנהל לגמרי אחרת ואם יש משהו טוב שיכול לצאת מהדיון הזה, זה זה, ולכן אני

מוכן להקדיש לזה עוד כמה דקות. יש נושא שההנהלה תבוא מגובשת גם בוועד המנהל וגם בוועדות. לפעמים אנחנו חלופה לדיוני ההנהלה. ההנהלה מתחילה להתווכח בינה לבין עצמה במוסדות. לא. אז יש מנכ״ל. ההתכתבות שלנו עם המנכ״ל. נגיד נושא הדיגיטציה, שיבוא המנכ״ל, הנה התכנית שלנו, בדקנו את החלופה הזאת, החלופה הזאת ואת החלופה הזאת ואנחנו ממליצים על זה. תאשרו. רבע שעה דיון, עוברים לנושא הבא. אבל זה לא קורה.

<u>יוני בן מנחם</u>: זה קרה וזה קורה ואתה מטעה.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: תשאל את החברים אם זה קרה.

<u>יוני בן מנחם</u>: אני יודע מה אנחנו התחלנו.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: תשאל את החברים.

<u>אסתי אפלבאום</u>: אפשר להגיד משהו? יש פה יעקב, יואב וגאולה שגם צריכים להביע את דעתם. אני רוצה שנתקדם. אני רוצה שכולם ירגישו שהם עושים. אני לא צריכה לפרט את כל המילים הגבוהות האלה בשביל להגיד מה ומה ומה ומה. אני מוכנה להקדיש על חשבון זמני, לעשות פגישה השבוע איתך ועם יוני במקום כל הפורום הזה, לשבת על כל הנושאים. אני מוכנה. אם יוני מסכים, אם אתה מסכים, ניפגש השבוע לפגישה.

<u>יוני בן מנחם</u>: כל דרך שתקדם את הנושא, אני מוכן.

<u>אסתי אפלבאום</u>: אני מוכנה לשבת. בואו נחשב ביחד, ננסה.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: מה מטרת הפגישה?

<u>אסתי אפלבאום</u>: בשביל להתחיל לרואת איך אנחנו מביאים את כל הנושאים ואת כל הדברים. הוא, יש לו דברים שמציקים לו. לך יש דברים שמציקים לך. בואו ננסה לעשות. לא צריך עכשיו את כל הסאגה הזאת.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: זה מה שאני אומר.

<u>אסתי אפלבאום</u>: אני מוכנה לעלות לירושלים. אני אעלה במיוחד על חשבוני, על זמני.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: אפשר בתל אביב.

אסתי אפלבאום: להקדיש לכך שעות. אם צריך 10 שעות, אם צריך 20 שעות, לא אכפת לי מה. בואו נשב. זה הרי לא נורמלי הקטע הזה. זה גם דרך אגב מעמיס עליך יותר ומעמיס עליו יותר ומעמיס על כל אחד מאיתנו יותר.

יוני בן מנחם: אני לא רק מסכים, גם מבקש את זה.

אסתי אפלבאום: הנה, גם גאולה תבוא.

גאולה אבידן: אני בודקת בלוח הזמנים שלי.

יוני בן מנחם: אני בטוח שניכנס לרזולוציות. אתם תשמעו גם את העמדה של היו"ר וגם את העמדה שלי. אנחנו נוכל למצוא את הדרך הזו, כי בסופו של דבר חייבים לפתור את הבעיות.

גאולה אבידן: ברור, והשעה הזאת היא שעה אקוטית לנושאים האלה.

יואב הורוביץ: בגלל שאני חושב שזה הדבר המהותי ביותר, מה אופרטיבית קורה. קודם כל אני מברך על זה. מה קורה איך, מתי, כדי שנתכנס למשהו שאנחנו יודעים שאנחנו לא מתווכחים עוד פעם.

אסתי אפלבאום: קודם כל אני מציעה שתיקבע פגישה כמה שיותר מהר. בואו ננסה להתכנס. מה צריך לעשות, מה כלי העבודה, איפה צריך לזרז, איפה לא צריך לזרז, מה צריך להעלות לוועד המנהל? אני לא אעשה את העבודה במקומכם.

גאולה אבידן: מה אתם מסכימים, מה לא מסכימים, איך מגשרים, והלאה.

יעקב נווה: בעקבות מכתבו של המנכ"ל, שיש נושאים רבים שנכנסו לסדר היום, אני חושב שכדאי לקיים בהקדם דיון ביניכם, פגישה ביניכם.

היו"ר אמיר גילת: אם לא הובנתי, כל הנושאים שהמנכ"ל ביקש נכללים בדיון על 2014. נגיד, סתם דוגמא דמיונית, אני מדבר על כוח אדם לערבית. נגיד שאנחנו נגיע למסקנה שההנהלה תציג לנו חלופה שרוצים לסגור את השידורים בערבית כי אין כסף, אז למה אנחנו צריכים להקדים את ההחלטה על גיוס כוח אדם לערבית צריכה להקדים את ההחלטה האסטרטגית מה אנחנו עושים.

גאולה אבידן: אני בזה מסכימה עם אמיר.

יוני בן מנחם: גאולה, שלא תביני לא נכון. אני אומר עוד פעם, אני שם הצידה את כל הדברים האישיים. יש פה דברים יותר מדי חמורים שאנחנו נהפוך את זה לעניין אישי. זה לא עניין אישי.

גאולה אבידן: רגע, אני רוצה לשאול, אמיר, מאחר ואני יוצאת עוד שתי דקות, בסדר יום של העסקת עובדי כוח אדם ובקשה להארכת שירות, אתה צריך פה קוורום?

היו"ר אמיר גילת: לא. קוורום זה להתחלת הישיבה.

יעקב נווה: אמיר, כתבתי לך מכתב לגבי אורך הישיבות. אני מניח שקיבלתם את המכתב שלי לגבי משך הישיבות. אנחנו לא דנו בשום דבר עד עכשיו וחבל שיקרה מצב כמו שקורה הרבה, שמתקבלות החלטות פה בזמן שאנחנו לא נמצאים, כי בסוף הישיבות מתארכות, אז חלק מגיעים מאוחר, חלק לא מגיעים בכלל וחלק יוצאים טרם תום הישיבה, ואין פורום מלא לקבל החלטות.

היו"ר אמיר גילת: לכן ביקשתי שאת הדיון שעשינו עכשיו, שיכול היה לארוך גם בהזדמנות אחרת, לא נבזבז 60 ומשהו דקות. מי הולך ומי נשאר?

גאולה אבידן: אני הולכת.

אסתי אפלבאום: אני אומרת, תעלה עכשיו את מה שאתה צריך להעלות.

היו"ר אמיר גילת: יש נוהל התקשרויות שאנחנו צריכים לאשר כי זה משפיע על כל הנושא של ההפקות. אני הייתי שמח כרגע לשמוע דיווח איך ההנהלה רואה את ההתנהלות ב-2014.

יוני בן מנחם: צריך להזמין את המשנה שיציג את זה.

היו"ר אמיר גילת: בוא תגיד כמה מילים מבחינתך כמנכ"ל.

יוני בן מנחם: אוקי. תראו, אנחנו עשינו שורה של דיונים. גם שלחתי מכתב להבהרות כדי שאנחנו נהיה בכיוון הנכון. האמת היא שבעידן הזה של אי ודאות ובעידן הזה של אין רפורמה, וגם כשהתקציב של 2014 הוא בסימן שאלה, יש מעט מאוד דברים שאנחנו יכולים לעשות. באופן עקרוני זה מזכיר תקופה

שהיתה בעבר ברשות השידור. כשלא הייתה רפורמה אז ניסינו לעשות הליך של התייעלות פנימית. בכדי לעשות התייעלות פנימית צריך להפריש בין היתר עובדים וצריך לקבל תנאים מיוחדים מהמדינה, מהאוצר, כדי שיאפשר לנו להפריש עובדים שהגיעו לשלב שאנחנו רוצים להפריש אותם והם גם בעצמם רוצים לפרוש אבל שיצאו בצורה מכובדת כמו שנהוג במדינה, בצורה כזאת או אחרת. בתחום התוכן, אני תיכף אתן לעודד להציג את זה וגם מיקי, יש לו חלק נכבד בהצעה פה שזה קונספציה, בתחום התוכן אנחנו מתבססים בטלוויזיה על כל הפקות המקור שנמצאות כבר בצנרת והם יתחילו להגיע ב-2014 ואז זה ישפר את התוכן של הערוץ הראשון, וברדיו, קונספציה של שיתוף הציבור ושידורים מהשטח. על כל הדברים האלה גם כן, בגלל הסיפור של השעות הנוספות צריך תגבור משמעותי על הדבר הזה כדי שנוכל לעשות שידורים מהשטח והפקות חוץ מה שנקרא, אז אני מבקש, עודד, שתציג את החלופות.

<u>עודד בירגר</u>: טוב, אוקי. באמת היו לנו פה שתי הנחות עבודה לפני שהתחלנו את העבודה. אחת, יש חוסר ודאות. צריך לקבל החלטות בעניין של חוסר ודאות באשר לעתידה של הרשות. הדבר השני, שלא יחול שינוי מהותי בפעילות של הרשות בשנת 2014. זה גם העניין של התוכן, מה שיוני דיבר, ולהתייחס לארבעת האסטרטגיות. אסטרטגיה ראשונה, אסטרגיה של - - - שמתקדמת בכל הפעולות שמביאות ערך ללקוח. כל הפעולות שהלקוח מוכן לשלם עליהם. מצד שני היא מתקדמת בהסדרת כל הדברים שמבזבזים כסף, כל הבזבזנים. אז זו אסטרטגיה אחת. האסטרטגיה השנייה זו האסטרטגיה של האזרח, האזרח במרכז. פה אנחנו מתכוונים לכל הנושא של השירות מצד אחד. מצד שני של הפחתת האגרה. האסטרטגיה השלישית זה האסטרטגיה של הגדלת הכנסות. האסטרטגיה הרביעית זו אסטרטגיה למעשה של more of the same, מה שאנחנו עושים היום בתקציב המקוצץ 12 :1, זה התקציב של שנה הבאה. במסגרת זה לעשות מה שניתן יותר.

<u>אסתי אפלבאום</u>: רגע, אבל חוק ההסדרים שעבר עכשיו זה היה תקציב לשנתיים, נכון?

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: שאריות 2013.

אסתי אפלבאום: עם 2014.

היו"ר אמיר גילת: זה לא נוגע אלינו.

חנה מצקביץ': אנחנו לא תקציב ממשלתי.

אסתי אפלבאום: איפה רשומות כל ההכנסות?

היו"ר אמיר גילת: זה לא בחוק ההסדרים.

עודד בירגר: ה - - - , אנחנו מבססים אותה על 4 נדבכים. הנדבך הראשון זה פרישת עובדים. אנחנו באים ואומרים שכל ועדה שלא תקום או שתקום, ההמלצה שלה תהיה להפחית במספר העובדים.

אסתי אפלבאום: עודד, אנחנו קראנו את החומר. תגיד לנו באיזו אסטרטגיה איתם תומכים, מה המלצתכם.

עודד בירגר: אנחנו חושבים ש- - - זו האסטרטגיה היותר נכונה.

אסתי אפלבאום: ההתייעלות והפרישה.

עודד בירגר: בגלל שבכל מקרה יבואו ויגידו לנו להפריש מכמות העובדים. הכתובת כתובה על הקיר. מכיוון שכך, לא אנחנו ניקח את זה כאג'נדה ואנחנו ניזום את המהלך הזה. מה שחשוב לנו זה להתלבש על התכנית שהיתה קיימת גם בשנת 2004, לגשת ולאשר אותה. הייתה תכנית כזאת. לא להמציא את הגלגל ולהיכנס עכשיו לדיונים של 6 חודשים או 6 שנים, כל מה שקשור, אלא לבוא עם התכנית הזאת לאוצר ולהגיד, אנחנו רוצים ליזום תכנית פרישה מרצון, פעם אחת. פעם שנייה, לפקח על השעות הנוספות, שאנחנו מכירים את הנושא הזה היטב, מצד שעון הנוכחות. חושבים שחייבים לעשות את זה כחלק מאותה תכנית. זו ההזדמנות לעשות פה איזשהו שינוי אמיתי.

אסתי אפלבאום: התייעלות באחוזים?

עודד בירגר: אני לא יכול לענות על זה. אני אגיד לך מדוע. זה יהיה תוצאתי לכמות העובדים שיפרשו, אבל זה תהליך שהולך במקביל ולכן זה יהיה לא אחראי פשוט לקבוע עכשיו איזשהו מספר, כשאנחנו לא יודעים עם כמה עובדים נישאר.

אסתי אפלבאום: מה ההערכה שלכם, שאם אתם מפעילים את התכנית הזו ברבעון הראשון, כמה עובדים יפרשו? בנוסף על הפרישה הטבעית? אני זוכרת שצימרמן עשה פרזנטציה ואמר שכל שנה בערך יש בסביבות 50 פלוס מינוס בפרישה טבעית.

חנה מצקביץ': אבל מקבלים כל הזמן עובדים.

אסתי אפלבאום: לא מקבלים.

חנה מצקביץ': לי יש כמה השגות שלא נבדקו.

יוני בן מנחם: יש פרישה של - - - שאם אנחנו נקבל את ההסכמה של המדינה להאריך את תנאי הפרישה האלה, אז אנחנו נעודד עוד עובדים לצאת. יש תנאי פרישה שהיו ב-2004, שהם היו קצת מיוחדים וחלו גם על רשות השידור, והם יכולים להגדיל את המספר עוד יותר. צריך לפנות לגורמים האלה אם אתם תאשרו את הדבר הזה.

היו"ר אמיר גילת: יש לי כמה הערות לגבי ה - - -. אחד, קודם כל במצב שלנו אין ספק שאנחנו צריכים לעשות ניהול רזה. לא צריך להכריז על זה כי זה צריך להיות ברור מאליו שאנחנו חייבים להתייעל ולקצץ וכו' וכו', כל מה שהיינו אמורים כבר לעשות מזמן. דבר שני, האסטרטגיה הזאת כפי שמוצגת כאן לא נותנת מענה לכל צרכי הרשות ולכל המרכיבים של העמידה בחזון רשות השידור, בחוק. היא אסטרטגיה ניהולית תקציבית, היא לא כמו שביקשנו, לא נותנת מענה גם לנושא התוכן. אלה שלושת המודלים של האסטרטגיה. הניהול הרזה הזה, הוא מה? איך הוא משפיע על הצופה, על המאזין, על הגולש? מה אנחנו כן משנים, מה אנחנו עושים ומה אנחנו לא עושים בתחום התוכן? הכול צריך להיות תוכן מיינדד. הערה שלישית זה המעשיות של זה, הפרקטיות. כשאני מסתכל על מרכיבי ההצעה, רוב רובה לא תלויה בנו, זאת אומרת אנחנו יכולים להחליט היום שזו האסטרטגיה שאנחנו בוחרים בה וכלום לא יצא ממנה. כמעט כל מרכיב פה הוא לא תלוי בנו והוא אפילו קצת יותר מדי באוויר. למשל מבחינת הנכסים, אנחנו היום לא יכולים למכור נכס. בשביל למכור נכס אנחנו צריכים אישור השר ואישור הכנסת. אנחנו מדברים

על ירמיהו למשל. אנחנו היום לא יכולים כמו שמוצע פה, למכור את הנכס ברחוב ירמיהו. זה תהליך שלא יגמר ב-2014.

אסתי אפלבאום: למה? דווקא הדבר הקטן הזה? רק זה?

היו"ר אמיר גילת: כן, כי אני לא חושב שהשר או הכנסת יתנו לרשות השידור למכור עכשיו נכס כשלא יודעים מה עתידה. אני נתתי דוגמא קטנה של 40 מיליון. שניים, זה הנושא של הסכמות העובדים.

חנה מצקביץ': כל הדברים האלה נעשו בשירות הציבורי בהסכמה עם הוועדים והעובדים, כאשר תמיד העובדים קיבלו איזושהי תוספת או טובת הנאה. לצערי הרב אנחנו קיבלנו את התכנית הזאת רק היום, אז לא יכולנו להתייחס מבחינה משפטית, אבל יש כמה בעיות משפטיות. אז להפעלת שעון נוכחות צריך את הסכמת העובדים. הגברת הפיקוח על השעות הנוספות. אני שואלת את עצמי איך מה שלא יכלו לעשות עד היום יוכלו מחר לעשות? אולי יהיה פתאום איזה כסף. אם היום אי אפשר לפקח על השעות הנוספות, הוועדים מקימים קול צעקה אחרי שהעובדים מקבלים 100 שעות נוספות ועוד 80 שעות כוננות לחודש. אין שעות ביממה לעבוד את השעות האלה, אז מה יהיה מחר?

לגבי הרדיו בהלני המלכה, זאת שכירות מוגנת.

היו"ר אמיר גילת: חנה, אני ציינתי את ירמיהו כדוגמא.

חנה מצקביץ': זה לא נראה לי ישים.

היו"ר אמיר גילת: זה מה שאני אומר. הנדבכים של חוסר הפרקטיות באים לידי ביטוי לטעמי, ושוב, הלוואי ואתבדה, אחד, בעניין של האישור של הנכסים. ב', בהסכמות עם העובדים. שלוש, בכל ההסכמות התקציביות. הפרישה מרצון שאתם מדברים עליה, אני היום לא רואה את האוצר נותן לרשות השידור תוספת תקציב לא בשביל זה ולא בשביל זה וגם לא בשביל פרישה מוקדמת.

אסתי אפלבאום: בהמשך למה שחנה אומרת ומה שאתה אומר, אולי צריך לבדוק את החלופה הזו בהנחה שזאת החלופה הנבחרת, לתת להם איזה שבוע, לעשות מישושים עם העובדים, לעשות מישושים עם האוצר. יכול להיות, אולי העובדים יגידו, תקשיבו, הולך להיות עוד יותר גרוע. אולי באוצר כן יסכימו אם הם

יראו שהם מתייעלים במקום אחר. אני לא יודעת, נבדוק אותם לפחות מכל הדברים שצריך לבדוק.

היו"ר אמיר גילת: אני מסכים עם רוח הדברים הזאת, ותתייחס אליה בתשובה. אני חושב שאם ההנהלה אומרת שזו החלופה המועדפת עליה, אז באמת תוך זמן קצר ביותר, שבוע, נבדוק בכלל את היכולת ליישם אותה, אוצר, עובדים, חוק, וראות בכלל שיש מה לדבר, כי לדעתי אין סיכוי. חסר בה את מרכיב התוכן, את כל השלכות התוכן שגם כן תוסיפו, איך זה ישפיע. מה שמטריד אותי גם זה משך הזמן. גם אם האוצר מסכים וגם אם תגיעו למסקנה שאפשר לקבל הסכמה של השר לזה, השאלה מתי זה יוצא לפועל לפי הערכתם, כי ירמיהו אתה תמכור בסוף השנה. הסכמה של העובדים יכול לקחת גם חצי שנה. יכול להיות שאנחנו מדברים פה בכלל על משהו שגם אם כולם מסכימים, אז הוא עדיין תיאורטי. כן, בבקשה.

עודד בירגר: כתבתי שמימוש התכנית כרוך באיתור מקורות מימון וקבלת חוות דעת משפטית, אישור הממונה על התקציבים ונציגות העובדים. ראינו את זה מול עיננו וזה ברור. דבר שני, אני לא מכיר אסטרטגיה שהיא לשנה וצריך גם ליישם אותה במהלך אותה שנה. זה טקטיקה, זה לא אסטרטגיה. כשאנחנו מדברים על אסטרטגיה, אנחנו מדברים על ראיה קדימה לטווח של שנים. אין אסטרטגיה לשבוע. אין אסטרטגיה לחודשיים. התכנית הזאת, הישימות שלה נכון לשנייה זאת היא יותר לא ישימה מאשר ישימה.

היו"ר אמיר גילת: אני אומר ככה, ברירת המחדל היא מן הסתם more of the same, ללכת לאופציה הרביעית, לכן אני מציע את הדבר הבא. תקדמו את more of the same, כי לדעתי אנחנו נתכנס לשם בסופו של דבר, וזה גם הכי הגיוני גם לאור מה שאתה אומר, של האופק של 2014, כדי לעמוד במציאות ובמהירות ובפרקטיות, אלא אם כן יבוא איזה נס והאופציה - - - , תוכלו לבשר לנו שהיא ישימה, אז אנחנו במילא נחזור ל-more of the same . לכן אני מציע שתפעלו במקביל. פעם אחת לזרז את ה-more of the same ולהראות לנו - - - .

אסתי אפלבאום: עזוב את ה-more of the same עכשיו לפחות מבחינה דקלרטיבית, כי הרי אם רוצים להגיע לזה, אז נגיע, ודווקא כן ללכת על ה - - - ולבדוק, לעשות 3-4 תנאים מתלים: עובדים, אוצר. אני דרך אגב, יש לי חילוקי דעות עם היו"ר בעניין הזה. אני חושבת שלמשל את הכסף של האישור של ועדת הכספים, לדעתי אם הוא ילך וידבר איתם - - - -.

היו"ר אמיר גילת: השר יקים ועדה. הוא לא יעשה שום דבר עד שהועדה תיתן את הממצאים.

אסתי אפלבאום: זה צעדים שיצטרכו לעשות ככה או ככה. נהפוך הוא, אתה מקצר את התהליך.

היו"ר אמיר גילת: תן כמה מילים על ה-more of the same.

עודד בירגר: more of the same זה 1:12.

היו"ר אמיר גילת: שהתקציב ישקף את התקציב האחרון שאושר. כשאני מדבר על more of the same אני מבקש שגם יחדדו עוד פעם את הנושא של התוכן. more of the same, א', אנחנו לא יכולים. זה גם כן תיאורטי.

מיקי מירו: יש הגדרה ממש בהתחלה, ששמנו פה בדיוק מה אנחנו רוצים להגיע גם בטלוויזיה וגם ברדיו.

היו"ר אמיר גילת: לכל החלופות?

מיקי מירו: כן, כי בשורה התחתונה התפקיד שלנו זה לשדר. בשביל זה אנחנו קיימים. זה העמוד המרכזי שצריך לעמוד לנו בשבס, שרק ממנו אתה יכול לגזור את כל החלופות, כי בכל מקרה אנחנו צריכים להגיע לפה.

היו"ר אמיר גילת: אין לי אותו כרגע מול העיניים אבל אני אומר, הייתי קורא לזה almost more of the same, כי more of the same, אנחנו קצת בבעיה, א', מבחינת הפער וההשקעה בהפקות מקור. ב', למשל מדיה דיגיטלית, אני חושב שגם אם זה לשנה, אנחנו חייבים לעשות את המאמץ ולהיכנס לעולם הזה. ארשה לעצמי להגיד שאם אנחנו ממשיכים לשדר ב-2014, ואפילו אם אפליקציה, לא נשקיע מיליארדים - - - .

אסתי אפלבאום: מאיפה הכסף?

היו"ר אמיר גילת: כמה עולה אפליקציה? אני אומר שאם אנחנו לא ניכנס לעולם הזה של המדיה הדיגיטלית זה כמו שאנחנו משדרים טלוויזיה בלי תמונה, רק עם סאונד.

אסתי אפלבאום: אני מסכימה איתך.

היו"ר אמיר גילת: ההנחיה תהיה כזאת, אחד לגבי ה-,li manajment ההנהלה תבחן תוך זמן קצר. שמעתי שהמנכ"ל אמר שאי אפשר תוך שבוע. אין לנו חילוקי דעות, רק אתם מחזקים את מה שאני אומר, שברגע שאתם אומרים לי שעכשיו זה יקח זמן, אז זה בדיוק העניין של האופציה התיאורטית. ככל שהזמן חולף, היא הופכת ליותר תיאורטית. אז לא שבוע, שבועיים, בסדר, אז אנחנו בסוף אוקטובר נקבל החלטה.

אסתי אפלבאום: יותר משבועיים אין. אתם תוך שבועיים צריכים להגיד.

היו"ר אמיר גילת: לא. אם לא, אוטומטית עוברים.

אסתי אפלבאום: לשעת חירום. אל תעבדו כאילו יש לכם 10 שנים. יש מנכ"ל, יש יו"ר. תכנסו שבוע, שבוע הבא פגישה דחופה עם אגף תקציבים קודם כל. אגף תקציבים מכתיבים את הטון. תביאו את נציגי הממונה ותציגו לו את החלופות כמו שצריך, למרות שנעשתה פה עבודה מסודרת, ותגידו לו שזאת החלופה שאתם חושבים שהיא הנכונה ואתם מבקשים לקבל את התמיכה שלו ומה עמדתו. הוא יגיד לכם, זה לא נראה לי, זה כן נראה לי, זה לא נראה לי. זה תביאו לי שיפור, זה לא תביאו לי שיפור, או שתעופו הביתה ותביאו משהו אחר, אבל הם האנשים. זה התפקיד שלהם. תעשו ישיבה משותפת, תלכו 4-5 אנשים מסודר, תעשו ישיבת עבודה מסודרת. לא להתחיל לשלוח מכתבים לממונה על השכר ולזה. במקביל אמיר יעשה בדיקה איפה שצריך לעשות את הבדיקות.

היו"ר אמיר גילת: לכן אני אומר, חבל שהמנכ"ל לא פה, את הדבר הבא. ההנהלה תבחן תוך 10 ימים את אופציית ה-li manajment על כל היבטיה עם

כל הגורמים החיצוניים הנוגעים בדבר, וכן תעשה את ההשלמות הנדרשות בתוך הבית, תוך התייעצות עם כל הגורמים המקצועיים, כספים, לשכה משפטית, מדיות וכו' וכו' כדי להגיע היום בעוד שבועיים לוועד המנהל ולדווח אם האופציה הזאת ישימה או לא. במקביל, תקדם ההנהלה בתוך הבית את אופציית ה- more of the same שתכונה מעתה almost more of the same, כלומר תכלול גם את ההתאמות הנדרשות בחוק הפקות המקור, קידום המדיה הדיגיטלית, קידום תדמית רשות השידור גם אם לשנה אחת, ועוד דברים שאתם תחשבו לנכון בתחום התוכן לשים עליהם את הדגש. עד כאן בנושא הזה. אנחנו נהיה בפיגור בנושא התקציב ולכן אני מבקש שעוד שבועיים כבר תגיעו עם עקרונות התקציב. במועד קיום הדיון בוועד המנהל בעוד שבועיים כבר תציג ההנהלה את עקרונות התקציב לפי האופציה שהיא הגיעה למסקנה שהוא ישים. אם יגיעו למסקנה שה-li manajment היא האופציה הישימה, אז כבר תכינו את עקרונות התקציב לפי ה-li manajmen. היה ולא, כבר תגיעו כדי לחסוך זמן בעוד שבועיים עם עקרונות התקציב של ה- almost more of the same.

<u>אסתי אפלבאום</u>: יש לנו את העלות של המשמעות הכספית של ה- li manajment.

<u>עודד בירגר</u>: לא.

<u>אסתי אפלבאום</u>: אנחנו חייבים לבוא לאוצר עם מספרים.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: טוב, הלאה. לגבי נוהל התקשרויות שזה הנושא הבא. הוא יכול להיות מאוד קצר. הנוהל אושר בזמנו על ידי הוועד המנהל. לבקשת ההנהלה נערך דיון בשינויים מוצעים בו. יש הסכמה בין ההנהלה למוסדות על נוסח הנוהל שמוצג בפניכם. ועדת התוכן שהיא זו שבעצם מטפלת או עוקבת אחר הנוהל ביום יום גם קיימה שני דיונים בנושא והמליצה לוועד המנהל לאשר אותו. מבחינתי יכול להיות דיון של דקה. ליאת תסביר על השינויים שנעשו. תני לפרוטוקול דגשים לגבי השינוי.

קריאה: הם לא דנו בזה בתוכניות.

היו"ר אמיר גילת: היו שני דיונים. אם אין התנגדויות, אנחנו מאשרים את נוהל התקשרויות.

סיפור הארכיון הוא סיפור סבוך כמו כל נושא ברשות השידור כמעט. הוא מתחלק גם לתת נושאים. אני שלחתי לכם חומר רקע. אני לא רוצה להיכנס לכל הנושאים. בעיקרון, כשאנחנו מדברים על הארכיון, א', אנחנו מדברים על הדיגיטציה שלו, שזה אני מדבר במשמעות הטכנית של המרת החומרים של הארכיון, כשיש לזה שלושה מישורים: אחד, זה הנושא של הצלת הארכיון. כל יום שעובר ואנחנו לא עושים את ההצלה, עוד חומרים הולכים לאיבוד. ב', זה שימורו של החומר הזה. הנושא השלישי זה הנגשתו לציבור הרחב. זה פעם אחת מבחינה טכנית ההליך של הצלת הארכיון. בינתיים גם מבקר המדינה נכנס לתמונה וכבר הועברה לידנו טיוטת דו"ח הביקורת שלו בנושא. בלי קשר לדו"ח, הדו"ח רק מחזק את התחושה שאנחנו חייבים למהר ולפעול כי אני חושב שהממצאים שם מדברים בעד עצמם. אנחנו חייבים לזרז את הפעילות הזאת. פעם שנייה זה נושא של תעריפי הארכיון, של הסכומים שגובה רשות השידור מהציבור הרחב ומהיוצרים כאשר הם באים להשתמש בארכיון, ואני בכוונה עושה את האבחנה הזאת בין תעריף לשימוש פרטי. אדם פרטי רוצה לראות קטע מסוים שהיה בטלוויזיה, בין אם הוא מופיע בו או בין אם זה קשור אליו, בין הוא סתם מתעניין, בין אם הוא סתם רוצה להיזכר ברגע ההיסטורי של נחיתת סאדאת בארץ וכו' וכו'. אגב, כשתהיה הדיגיטציה כל החלק הזה של המשפט יהיה - - - . הוא יוכל בלחיצת כפתור להיכנס לזה מהבית. החלק השני זה העמדת הארכיון לטובתם של גורמים מסחריים, כלומר כאלה שמנצלים את החומר בארכיון שבתוכנו. בדרך כלל מדובר על טלוויזיה, אבל לא רק, ורוצים לעשות בהם שימוש מסחרי ביצירות שלהם, אם זה סרטים וכו' וכו'. אז פה יש כמובן טענות קשות על גובה התעריפים שגובה רשות השידור, כשהנדבך השלישי הוא החוק החדש, חוק רשות השידור החדש שנחקק לפני שנה מחייב את רשות השידור לגבות מחירים של עלות ללא רווח כאשר אנחנו מוסרים את החומרים. היוצרים מטבע הדברים מפרשים את הסעיף הזה כסעיף שעוסק גם בהם, כלומר גם

כשאנחנו מעמידים חומרים ברשות היוצרים, אנחנו חייבים או צריכים על פי החוק לפרשנותם לגבות מחירים של עלות ללא רווח, בעוד שרשות השידור, הגורמים המקצועיים סבורים שהסעיף הזה בחוק שהוא בן שנה ומשהו, עוסק רק בצריכה פרטית, בשימוש אישי. זה הדבר האחד שקשור בחוק. הדבר הנוסף שקשור בחוק הוא שהוועד המנהל חייב לקבוע כללי הנגשה של הארכיון. הכללים האלה עוכבו בין היתר בשל דיונים שנעשו על האופי של הכללים כפי שיגובשו. כשהמחוקק חוקק את החוק הוא ראה מול עיניו שהדיגיטציה כבר קודמה ושהרשות יכולה בלחיצת כפתור לאפשר לכל אזרח שרוצה בכך, לצפות בחומר הרלוונטי לו. כרגע המצב הוא רחוק מהמציאות הזאת, הוא לא קיים בוודאות ולכן הייתה דילמה גם בהנהלה, האם לבקש מהוועד המנהל, להמליץ לוועד המנהל לקבע כללים שהם מצלמי מצב, כלומר כללים שהם בעצם משקפים את מה שיש היום או כבר ללכת צעד אחד קדימה וללכת עם כללים ברוח המחוקק. קיים חשש שאם אנחנו נקבע את הכללים של צילום מצב של המציאות היום, אנחנו בעצם חוטאים לרוח החוק ואולי אפילו ליותר מזה. זו ההקדמה שלי. בבקשה, תרחיבי.

<u>ליאת בלום</u>: אני רק אבהיר יותר את ההיבטים המשפטיים. סעיף 48 מדבר על עיקרון עלות ללא כוונת רווח, להנגשה. הוא לא מדבר על מכירה והוא לא מדבר על שימושים, וזאת האבחנה החשובה. המחוקק בעצם ציפה שהציבור הרחב יהיו מסוגלים להיכנס לאיזשהו אתר או לבוא אפילו לרשות ושהכל יהיה מוצע באופן דיגיטלי, לכן אנחנו מתייחסים לכל עיקרון העלות ללא כוונת רווח לעניין ההנגשה. בין זה לבין לתת ליוצר לשלב קטע בסרט פרטי שלו, ובין זה לבין לתת לגוף שידור מתחרה, יש איזשהו הבדל. אנחנו לא מדברים על שימוש ואנחנו לא מדברים על מכירות. לכן בעצם הפרשנות שלנו היא שעקרון העלות ללא כוונת רווח הוא רק לעניין ההנגשה לציבור הרחב. זה ההבהרה של מה החוק אומר. מבחינת המצב שבו הרשות נמצאת, אז כמו שאמיר אמר, מצד אחד החוק נכנס לתוקף, הסעיף הזה תקף לפי הוראות המעבר ועל הרשות לגבש כללים לאותה הנגשה כפי שתיארתי, עקרון עלות ללא כוונת רווח. מצד שני אנחנו די בטוחים ודי רואים את זה גם מהפרוטוקולים של הוועדות השונות בכנסת, שהמטרה הייתה באמת ליצור

הנגשה דיגיטלית. היוצרים והמחוקק לא התכוונו שאנחנו ניצור כללים שמתארים את המצב שבו מישהו פונה אל בילי בפקס ומקבל את התחקיר ואז היא שולחת לו את ההסכם. כל התהליך המסורבל הזה לא אמור להיות. עכשיו אנחנו מביאים את זה לפתחי הוועד המנהל כדי שיקבל החלטה האם לאשר את הכללים הנוכחיים כמו שהם, שהם משקפים מצב קיים ויתכן שחוטאים לכוונת המחוקק, לעומת מצב שלא נגבש כללים בכלל ואז אנחנו לא עומדים - - - שמחייבת אותנו בגיבוש כללים. אני רק מעירה בכוכבית קטנה, שאם הייתה לנו איזושהי הערכת זמן לסיום תהליך הדיגיטציה והיינו יודעים שהיא ריאלית קרובה בעודנו חיים, אז יכול להיות שהיינו יכולים לנמק את זה באיזה שהם הוראות מעבר שמאפשרות לנו בינתיים לחכות עם הוראות זמניות עד ש.. אבל מכיוון שהדיגיטציה מתעכבת ועתיד רשות השידור לא ברור, יתכן שיש לשקול לקבל את הכללים הנוכחיים שמשקפים מצב קיים כדי לא לעמוד במצב שאין כללים בכלל.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: טוב, אז קודם כל אני מאחל לכולנו אריכות ימים. שנית, אני חושב שבכל מצב, בכל תנאי, בכל דרך נושא הדיגיטציה, וכבר אמרנו את זה גם במליאה, חייב להתבצע. נקודה. גם אם סוגרים חלילה את רשות השידור או מוצאים מתכונת אחרת להמשך פעילותה, אנחנו כתאגיד הנוכחי שקיים ואחראי כרגע על הארכיונים של רשות השידור, חייבים למצות את ההליך הזה של הדיגיטציה של החומרים והנגשתם לציבור. אחר כך אם וכאשר, שיעשו עם החומרים האלה מה שהם רוצים, כלומר גם אם חלילה ישתנה אופי פעילותה של רשות השידור בעתיד, הנכס הלאומי הזה של ארכיון רשות השידור ישמש את מי שזה לא יהיה, לכן אין פה שום בזבוז ואין פה שום השקעה לריק, אלא להיפך. זה אפילו עמידה בחוק שמחייב אותנו להנגיש את החומרים לציבור הרחב. לכן אני חושב ש-אי, אנחנו צריכים לקבל פה החלטה עקרונית מעשית, שתהליך הדיגיטציה ימשך. המליאה כבר אמרה את זה אבל אני מדבר עכשיו מבחינת ההיבטים הפרקטיים, ועל ההנהלה לגבש תכנית עבודה עם לוחות זמנים ליישום התכנית על כל היבטיה, כולל התקציביים. אם אנחנו מדברים על עקרונות 2014, אז אני חושב שברור מאליו שנושא הדיגיטציה צריך להיות מתוקצב ב- almost more of the

same ואפילו ב-li manajment, זאת אומרת בכל דטא למי שיצטרך צריך להיות של איך תתפקד רשות השידור ב-2014, כי הנחת העבודה שרשות השידור ממשיכה להתקיים ב-2014. לכן אני אומר, בצמוד לתכנית העבודה הזאת שאז נראה את מסגרתה ואת תקציבה הכולל, זה החלטה מספר 1, כלומר תכנית עבודה מעשית. הוועד המנהל מנחה את ההנהלה, זו הצעתי, להכין בהקדם תכנית עבודה. אנחנו תיכף ניתן לוח זמנים, לקידום פרוייקט הדיגיטציה על כל נדבכיו בטלוויזיה וברדיו, כולל כמובן תקצוב לוחות זמנים ברורים, כל מה שקשור לתכנית עבודה, ואז הנגזרת של זה יהיה שאנחנו נאשר היום את הכללים הזמניים ואנחנו ניתן להם תוקף בהתאם לתכנית, זאת אומרת שאנחנו ניתן שנה, אני סתם זורק פה. בהתאם לתכנית אנחנו נגזור את מועד החלתם של הכללים הקבועים.

אסתי אפלבאום: כמה היה השנה בתקציב לדיגיטציה?

רפי יהושע: 8 מיליון לשימור הפילם ו-5 מיליון לחדר השרתים. הצפי של ההתקדמות של הדיגיטציה גם ברדיו וגם בטלוויזיה, יש לוחות זמנים ויש פריסת תאריכי עבודה. היו אין סוף ישיבות שפירטו את הנושא הזה והכל מופיע בפרוטוקולים. אי לכך התחיל שימור הפילם. התגלו שם מספר בעיות בגלל נתונים שלא צפינו אותם ואנחנו ענינו על זה ואני מקווה שזה יסתדר בימים הקרובים.

אסתי אפלבאום: יוני, מה המלצתכם?

יוני בן מנחם: יש שני נושאים שצריך להחליט בהם, אחד, זה לאשר את הכללים הקיימים. הנושא השני, כדי שנוכל להתקדם, זה לאשר כוח אדם, פרוייקט הדיגיטציה. זו המטרה העיקרית. זה שני הדברים שצריך לקבל החלטה.

אסתי אפלבאום: יש תכנית?

יוני בן מנחם: יש תכנית.

חנה מצקביץ': אבל אולי תדברו קודם על הכללים?

אסתי אפלבאום: ומה המלצתכם בקשר לכללים.

יוני בן מנחם: המלצתנו היא לקבע את הכללים הקיימים.

היו"ר אמיר גילת: אני מוסיף זמנים, אחרת לא עשינו כלום.

ליאת בלום: אני חוזרת על זה שקשה מאוד להעריך בשלב הזה, כי אנחנו לא ממש יודעים. אם אנחנו נאשר את הכללים הנוכחיים, אני רק רוצה למען הסדר הטוב להבהיר, תהיה הרבה ביקורת ציבורית. לא שזה צריך למנוע את ההחלטה, אבל אתם צריכים לקחת את זה בחשבון, כי זאת לא הייתה להערכתנו הכוונה לא של היוצרים ולא של המחוקק. אני מסכימה עם אמיר שככל שנקבל את הכללים הנוכחיים, אנחנו צריכים לפחות פנימית, אולי לא להצהיר על זה בחוץ, אבל לפחות פנימית להגביל את זה בזמן כדי שיהיה ברור שמתחילים לעבוד על כללים חדשים שעונים לכוונת המחוקק ושמשקפים מצב שבו אנחנו יכולים להגיש דיגיטלי.

חנה מצקביץ': אני רוצה להגיד לכם משהו עקרוני. אני מרגישה מאוד לא נוח שדברים עקרוניים כל כך מתנהלים עם שני חבר מנהל. אסתי דיברה על זה שמליאה שיש לה סמכות בחוק, מסכימה לקבל החלטות בכל פורום. הייתה לך ביקורת על זה, והנה בוועד המנהל מסתיימים פעם אחר פעם דיונים עקרוניים בנושאים באמת עקרוניים, כשיש שני אנשים.

היו"ר אמיר גילת: מה הצעתך, לא לדון בזה היום?

חנה מצקביץ': אני חושבת שצריך להבהיר את זה לחברים. זה לא בסדר. זה ממש לא בסדר.

היו"ר אמיר גילת: בואו נפריד רגע בין הכללים לבין כוח האדם. לגבי הכללים, אין כל כך ברירה עכשיו אלא לאשר את הכללים הזמניים. אני עוד פעם את המילה זמניים. יש כללים שגובשו על ידי ההנהלה, מובאים לפתחנו, שהם צילום מצב של המצב הנוכחי.

בילי סגל: הכללים מפרטים את דרכי הגישה בצורה מאוד מסודרת, גם של הציבור הפרטי וגם של גורמים מקצועיים בארץ ובחו"ל. יש הליכי עבודה מאוד מסודרים.

היו"ר אמיר גילת: אין כללים היום?

בילי סגל: אין כללים כתובים. ההנהלות תמיד דיברו על זה לאורך השנים ולא הגיעו להסכמה.

היו"ר אמיר גילת: מה שעשיתם, זה צילמתם את המצב הנוכחי וגיבשתם אותו בכללים.

בילי סגל: כן, ושיש התנהלות מאוד מסודרת וקפדנית.

ליאת בלום: רק צריך אולי להבהיר שהיום המענה לא ניתן לכל אזרח שפונה. היום בילי מתקשה לעשות את זה. בכללים לא תהיה ברירה. זה מצב קיים עם תוספות, שהסרטייה צריכה להבין שלפחות בנוסח המשפטי שלהם, והוא זה שיחייב אותנו בסופו של יום, כל אדם יוכל לפנות וכל אדם צריך לקבל מענה. אנחנו ניסינו לסייג את זה במצבים של הקצאת משאבים כדי לתת לה איזה שהם אפשרויות לא להיענות.

אסתי אפלבאום: מה עושים גופים, נניח הספרייה הלאומית?

בילי סגל: לא, גופים גדולים זה תחנות שידור.

אסתי אפלבאום: לא, אני אומרת גופים לאומיים שנדרשים לתת מענה.

היו"ר אמיר גילת: הספרייה הלאומית זה הכול דיגיטציה.

בילי סגל: אני אומר מה קורה ב-BBC. המודל של ה-BBC או של האוסטריים, הם מנגישים על פני אתר האינטרנט של הארגון תכנים שמשודרים כיום. הם לא נענים לכל מיני אנשים, כי זה עולה להם המון כסף למשה זוכמיר להגיד, זה לא, אז יש להם את מחלקת השיווק שמוציאה דברים. אם יש בקשות מאוד ספציפיות, אז ה-BBC אמרו לי, הם שמו רף מחיר מאוד גבוה כדי שלא ינדנדו להם כל מי שאמא שלו הייתה בסופר. מי שרוצה לשלם את זה, אז אי אפשר לדחות אותו, אבל עיקר המאמצים זה לגורמים מסחריים.

היו"ר אמיר גילת: אני מציע כדי שהוועד המנהל ימלא את חובתו בחוק, אנחנו נאשר היום את הכללים כפי שממליצה ההנהלה. תוקפם יהיה לשנה.

חנה מצקביץ': אני לא חושבת שצריך להגביל את זה בזמן. אנחנו רואים כמה זמן לקח לאשר את הכללים.

היו"ר אמיר גילת: יש פה גם חילוקי דעות בין שני חברי הוועד המנהל, אז אני דוחה את הדיון בנושא. אין לי יכולת להכריע כרגע בנושא הזה.

ליאת בלום: אנחנו לא עומדים כרגע בהוראת החוק. אפשר לקבל החלטות פנימיות שמחייבות את הרשות לעשות עבודה. החלטת ועד מנהל, בין אם אתה מאשר את הכללים ובין אם לא, שתחייב את ההנהלה לפעול כמה שיותר מהר. את יכולה אפילו לתחום אותה בזמן, אבל את הכללים כשלעצמם צריך לאשר כי אנחנו כרגע לא עומדים בהוראת החוק. זה לא אנחנו אפילו, זה הוועד המנהל במפורש בחוק.

היו"ר אמיר גילת: אחרת אנחנו לא אישרנו את הכללים. מה דינם של כללים שמאושרים? אפשר לבטל אותם בכל עת?

אסתי אפלבאום: כן, זה מה שאני אומרת.

חנה מצקביץ': ברגע שתהיה דיגיטציה, ישר אנחנו נעשה כללים חדשים.

היו"ר אמיר גילת: מבקר המדינה ממליץ על כללים זמניים.

ליאת בלום: מבקר המדינה מצביע על זה שהחוק מחייב כללים, ולא עשינו אותם.

חנה מצקביץ': זה החובה שלכם, זה לא ההנהלה.

היו"ר אמיר גילת: טוב, עד שתחשבי, בינתיים כוח אדם.

רפי יהושע: היה לי מספר רב של פגישות עם מנחם, האחראי על הארכיון ברדיו, ועם בילי, האחראית על הארכיון בטלוויזיה, בכדי לקדם כמה שיותר את נושא הדיגיטציה. צוואר הבקבוק בפרוייקט הזה זה כוח האדם. אני צריך 3 בעלי מקצוע, אנשי מוסיקה, מקטלגים וטכנאים, ובארכיון של הטלוויזיה אנחנו צריכים מקטלגים. נשלחו על זה מספר מכתבים. לשמחתי קיבלנו מענה רק ל-4 פועלים מוגבלים לחצי משרה לניקוי הסרטים בארכיון הטלוויזיה. אי לכך אנחנו מבקשים תוספת כוח אדם חיצונית. היות ויש מגבלה תקציבית אמרתי שאני מוכן לממן את כוח האדם הזה מתקציב הדיגיטציה, אז אנחנו רק צריכים אישור לקלוט את האנשים האלה, אם זה מחברת כוח אדם או פנסיונרים.

היו"ר אמיר גילת: איזה סוג של אנשים?

רפי יהושע: אמרתי, אנשי מוסיקה מהרדיו.

היו"ר אמיר גילת: מה ההשכלה שלהם?

רפי יהושע: פנסיונרים או משהו כזה.

מיקי מירו: מקצתם זה אנשים עתירי ידע שנמצאים כרגע לפני פרישה ויש לנו אפשרות לעכב להם את הפרישה בעוד שנה או משהו כזה. יש לנו אדם שיכול לעזור לנו שכבר פרש ואפשר להחזיר אותו לעבודה בחוזה תפוקתי למרות שהוא פרש. הוא פרש לפני גיל הפרישה.

חנה מצקביץ': הוא קיבל תנאים משופרים?

מיקי מירו: לא, לא, הוא יצא בלי. אלה אנשי מקצוע. לגבי הקטלוג, אנחנו צריכים כדי לתגבר יש לנו כמה עובדים, לתגבר את המערך בעוד שעות נוספות.

רפי יהושע: הבקשה, 8 אנשים ברדיו, מוסיקה, קטלוג וטכנאים, ובטלוויזיה 4 מקטלגים.

בילי סגל: תראו, צריך משאבים כדי לעשות פרוייקט כזה. אנחנו התחלנו את פרוייקט הדיגיטציה בטלוויזיה, שאני לא אכביר כאן את השלבים, בארכיון. זה המון עבודה. שני אנשים מוכשרים ועם ניסיון פרשו, כי נמאס להם. הם לא ידעו לאן הולכים וזה אבידה רצינית. אנחנו התחלנו לעבוד. לא עצרנו, אבל זה בלתי אפשרי. אתה לא יכול לעשות כלום בלי אנשים, כי עזבו אותי 6 אנשים. 4 אנשים בשנתיים האחרונות. זה בלתי אפשרי. אנחנו גם מתמודדים עם קליטת התוכנה החדשה, עם ה- easy vew, עם ה-hi definition שזה גם בשוטף, יש לנו התמודדות מאוד קשה, ועם הפרוייקט של הלגסי. אני חייבת לפני שה-3 הוותיקים האחרים יבחרו, אני חייבת לפנות אותם לפרוייקט. אני צריכה לקבל 4 אנשים מקטלגים כדי שאנחנו נוכל להתמודד עם זה. גם ככה זו עבודה סביב השעון. זה מעט מאוד אנשים בהשוואה לפרויקטים כאלה שמתנהלים בעולם. התפוקה היא מעטה. 4 אנשים זה המינימום.

רפי יהושע: בין 10 ל-12 איש לשנע ולסיים את הפרוייקט היפה הזה.

היו"ר אמיר גילת: לוח זמנים, רפי? לכמה זמן אתם צריכים את האנשים?

רפי יהושע: ברדיו אנחנו צריכים את האנשים לשנה, שנה וחצי. בטלוויזיה עד 5 שנים.

היו"ר אמיר גילת: יראון, בבקשה.

יראון רופין: ישנה חברת כוח אדם בשם תגבור שזכתה במכרז של רשות השידור. ההסכם איתה הסתיים ב-30 ביוני. חלק מהאנשים שהם רוצים בזה, אנחנו ניקח מחברת כוח אדם, לכן אני מבקש שיאושר לנו להאריך את ההסכם עם חברת תגבור. במקביל אנחנו נעשה מכרז לחברה חדשה, ובנוסף לזה כוח האדם המקצועי שלא נוכל להעסיק בחברת תגבור, אני מבקש שיאושר היום להעסיק אותם בצורה אחרת.

היו"ר אמיר גילת: תיכף אחזור לתגבור.

מיקי מירו: רק אני רוצה לדייק פה את הדברים, וזה בהמשך לדברים שלך, שלגבי טכנאים זה יכול להיות רק אנשים שמוגדרים בפנקס הטכנאים. יש אנשים שהם כבר בתוך המערכת במשרות מאוד חלקיות.

היו"ר אמיר גילת: יש עוד מישהו מהגורמים המקצועיים שרוצה להתייחס לעניין הזה? אוקי, אז תודה. בואו תשאירו אותנו. רפי, בבקשה שלך אתה מתייחס לאנשי מקצוע או שכוח אדם?

רפי יהושע: אנשי המוסיקה ברדיו, אנחנו צריכים מתוך הרדיו. הקטלוג, אפשר לקחת מבחוץ.

היו"ר אמיר גילת: תודה. הבקשות לכוח אדם בפורום קצת יותר מורחב אבל דיברנו על זה בתחילת הישיבה. הוא חלק ממכלול שלם. אי אפשר לדון בכל דבר נקודתית לפני שרואים את התמונה הכללית. מצד שני יש פה עדיפות לנושא הדיגיטציה שבכל מקרה אני מניח רשות השידור כפי שאמרתי, תרצה לעשות מחר בבוקר, בואכה 2014. לכן אני אומר, אם סמנכ"ל משאבי אנוש וסמנכ"ל כספים שלא

פה, אבל המשנה למנכ״ל פה והמנכ״ל פה, אומרים שזה ילקח בחשבון במסגרת כל תרחיש פעילות, אז אני בעד לאשר את זה כדי לא לפגוע בפרוייקט החשוב הזה של הדיגיטציה, אבל הוא חייב להילקח בחשבון במסגרת כל תרחיש וכן להגביל בזמן את ההתקשרות, כי אנחנו לא יכולים כרגע לחרוג מארוך טווח, זאת אומרת למצוא את הדרך שאנחנו כרגע מדברים על 2014. אנחנו לא יודעים כרגע מ-2015. לא לעשות פה מכרזים שיהיה כתוב בהם, התפקיד הוא ל-4 שנים, ודברים מהסוג הזה, אלא שאפשר יהיה בכל זאת, שתהיה נקודת יציאה.

<u>רפי יהושע</u>: אז אנחנו מבקשים 12 איש שאפשר לנייד אותם בין הרדיו לטלוויזיה. איפה שיהיה צוואר בקבוק נתגבר נקודתית שם.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: מה הליך הקליטה של החבר׳ה האלה?

<u>רפי יהושע</u>: אנחנו נקלוט. תיתנו לנו אישור כמו שקלטנו את המוגבלים האלה. באמת זה היה רגע מרגש. אני רוצה להגיד לך ולמנכ״ל תודה. קלטנו 4 אנשים באמת מוגבלים, צרכים מיוחדים וממש ירדו לי דמעות לראות כמה האנשים האלה שמחו לבוא ולעבוד בעבודה הבאמת סיזיפית, לנקות, וראיתי איזה אושר היה שם.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: חייבים להבטיח שהאנשים האלה נקלטים לטובת הפרוייקט ואך ורק לטובת הפרוייקט. אני אנסח כבר את ההחלטה. הוועד המנהל מאשר את בקשת ההנהלה לקליטת עובדים לשדרוג וקידום תהליך הדיגיטציה, כפוף להערות הבאות: 1. לא יוקצה תקציב נוסף למטרה זו, אלא העסקתם תובא מתקציב הדיגיטציה. 2. הקליטה תילקח בחשבון במסגרת מצבת כוח האדם והתקנים הקיימים ברשות השידור. אם תכריעו שזה כוח אדם, אז זה ממצבת כוח האדם. תיכף נדבר על תגבור. 3. תהיה נקודת יציאה לכל אחת מההתקשרויות האלה, כשמטבע הדברים תהליך הקליטה יהיה על פי הנוהל ועל פי דין.

<u>איתנה גרגור</u>: כדי לא ליצור יחסי עובד- מעביד, כי לאחר 9 חודשים חייבים לקלוט אותם.

<u>היו״ר אמיר גילת</u>: אז אמרתי שתהיה נקודת יציאה. זה ברור שגם לא להגיע למצב שיהיו יחסי עובד-מעביד. כמובן שקליטתם תילקח בחשבון במסגרת

תוכניות העבודה ל-2014 על כל היבטיה ומצבת כוח אדם ותקציב. אני אומר עוד פעם, מה שקורה עכשיו שאנחנו עובדים בעצם בגלל שאין רפורמה וכל המבנה הארגוני שתוכנן לקראת הרפורמה לא קיים, המבנה הנוכחי לא קיים ולכן אנחנו צריכים לקנות אנשים במשורה מפני שאנחנו לא יודעים כרגע, ואני מדבר על הרבה משורות שכבר נקלטו. לכן אנחנו כן צריכים לראות בזהירות מה אנחנו קולטים, כי אין לנו מבנה ארגוני עדכני. לגבי תגבור, העניין של תגבור, אני דן פה רק בנושא אחד שהוא די סמנטי. הוועד המנהל בעקרונות התקציב שלו ל-2013 קבע שלא תהיה העסקה של עובדי כוח אדם. כרגע אני מבקש מהוועד המנהל להסיר את העקרון הזה מתקציב 2013 על מנת לאפשר הסתות תקציביות ואחרות, כמובן בהתאם לנוהל ובהתאם לבקשות פה שיהיו, של קליטת כוח האדם הזמני.

<u>יראון רופין</u>: מה שאני מבקש, שהנוסח יהיה שמאשרים את המשך ההתקשרות עם חברת תגבור כפוף להוצאת מכרז חדש.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אני אנסח את זה שהוועד המנהל מסיר את העיקרון שקבע, לפיו אין העסקת כוח אדם לשנת 2013. כל השאר בצינורות המקובלים. כללים.

<u>יוני בן מנחם</u>: כוח אדם זה דחוף מאוד. הכללים יכולים לחכות עוד שבוע.

<u>אסתי אפלבאום</u>: אני מסכימה לדחות.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אני מבקש, כשמביאה ההנהלה את תכנית העבודה חוץ מהתכנית האסטרטגית, באשר לסעיף הדיגיטציה, תכנית העבודה עם לוחות זמנים, מה שאמרתי קודם לגבי הדיגיטציה, היא כבר תביא את לוח הזמנים ליישום כללי הקבע. אני חושב שאנחנו נאשר כללים זמניים אבל שכבר נדע מה לוח הזמנים בהתאם לתכנית העבודה שנגזור מזה. אני מציע שיהיה ישום מודולרי, כלומר סיימנו הנגשת כללים ברדיו באיקס שעות, אנחנו כבר נוכל להכין את הכללים על השעות שכבר קיימות ולא לחכות לסוף ה-5 שנים של כל הפרוייקט.

<u>חנה מצקביץ'</u>: זה דבר אפשרי?

היו"ר אמיר גילת: כן. יש לך עכשיו ברדיו ארגזים של דיסקים שכבר עברו דיגיטציה ואף אחד לא העלה אותם לשרתים, וחבל. זה כבר יכול להיות כללים לגבי השעות שכבר קיימות ברדיו. בעוד שנה יהיו עוד חומרים. זו רק הצעה. תבדקו את זה. תודה, הישיבה נעולה.

ישיבת הוועדה ננעלה